

Tudjunk igent és nemet mondani

Országos Mindszenty-zarándoklat és ünnepi szentmise Esztergomban

Idén – Mindszenty József május 6-i égi születésnapjához kapcsolódóan – május 7-én, szombaton ismét a hagyományos módon rendezték meg az Országos Mindszenty Engesztelő Zarándoklatot. A Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért az esztergomi bazilikában bemutatott ünnepi szentmise főcelebránsa Erdő Péter bíboros, prímás volt, a szentbeszédet Francesco Moraglia velencei pátriárka mondta.

A szentmisén koncelebráltak a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia jelen lévő tagjai – Bábel Balázs kalocsai érsek, Kocsis Fülöp görögkatolikus metropolita, Marton Zsolt váci püspök, Berta Tibor tábori püspök, Szocska Ábel görögkatolikus püspök, Beer Miklós nyugalmazott váci püspök, Cserhádi Ferenc és Mohos Gábor esztergom-budapesti segédpüspökök –, Orosch János nagyszombati érsek, valamint José Salas Castaeda atya, az Apostoli Nunciatúra ideiglenes ügyvivője.

Erdő Péter bíboros köszöntőjében örömet fejezte ki, hogy az idén a járványos időszak visszavonulása után ismét együtt ünnepelhetünk és „fölszabadult lélekkel kérhetjük a gondviselő Istent, hogy Egyházunk és hazánk nagy tanúságtevőjét”, Mindszenty József bíborost mielőbb a boldogok és szentek sorában tisztelhessek.

A főpásztor megköszönte Francesco Moraglia velencei pátriárkának, hogy elfogadta a felkérést a szentbeszéd elmondására, és hogy szolidáris, testvéri szeretettel viseltetik a magyar nép iránt. Erdő Péter külön szeretettel üdvözölte a fiatalokat, akik kerékpárral érkeztek Esztergomba, főleg hogy egy másik nagy kerékpáros esemény, a Giro d'Italia miatt sok akadályt kellett leküzdeniük.

(Folytatás a 3. oldalon)

Megemlékezés Mindszenty József bíboros sírjánál az esztergomi bazilika altemplomában

Fotó: Merényi Zita

Michael Wallace Banach

Magyarország új apostoli nunciusa

Ferenc pápa 2022. május 3-án Excellenciás és Főtisztelendő Michael Wallace Banach memphisi címzetes érseket Magyarország apostoli nunciusává nevezte ki.

(Részletek a 2. oldalon)

Állni Istenért, Egyházért, hazáért

Szentmise Rómában
Mindszenty bíboros halálának évfordulóján

Mindszenty József bíboros halálának évfordulója alkalmából május 6-án olasz nyelvű szentmisét tartottak Rómában, egykori címtemplomában, a Santo Stefano Rotondóban. A szentmisét és a szentbeszédet Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke mondta.

A szentmisén a szombathegyi VOX Savariae Ökumenikus Vegyeskar végezte a zenei szolgálatot, a kórus fellépését a Magyar Művészeti Akadémia támogatta. A szentmisén részt vett Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiségi kapcsolatokért felelős államtitkára, Bathó György helyettes államtitkár, Érszegi Márk, egykori vatikáni diplomata, jelenleg a Külgazdasági és

Külügyminisztérium egyházügyi tanácsadója. A szentmisén több, Rómába akkreditált diplomata is jelen volt, valamint a Szeged-Csanádi Egyházmegye szemináriumának zarándokai is.

(Folytatás a 3. oldalon)

„Jobb nekem csonkán bemenni az örök életre...”

Kovalcsik Cirill ezüstmiséssel ferencessel beszélgettünk

Kovalcsik Cirill OFM áprilisban ünnepelte pappá szentelésének 25. évfordulóját és azt is, hogy bő félévi kórházi tartózkodás után visszatérhetett a templomba, a szentendrei Ferences Gimnázium katedrójára és az érsekújvári ferences plébánia közösségébe is. Amputálni kellett az egyik lábát. Most így szolgál, így éli meg a papságát és a tanárságát – múltábal és igaz szívvel.

– Milyen családból származik és honnan? Sokan azt gondolják, hogy felvidéki.

– A gyerekeknek szoktam mondani, hogy igazi Kárpát-medencei vagyok. Édesapám Békés megyei tót családból származik, a nagymamám magyar lány. Az édesanyám apja gyergyóalfalusi székely háttérű, aki a szászmedgyesi származású feleségét már itt ismerte meg. Az egyik dédanyám görögkatolikus román asszony volt. Ha összeszámolom, legalább öt nemzetiség vére keveredik bennem, legalábbis ennyi, amiről tudok. Nem vagyok felvidéki, bár Mezőkovácsházára mintha Felvidékről érkeztek volna a szlovákok, de annak már lassan kétszáz éve. Katolikusok a felmenőim.

(Folytatás a 9. oldalon)

Várjuk
kedves
Olvasóinkat
a Szent István
Könyhéten
május 16. és 21.
között
a budapesti
Ferenciek terén
az Új Ember
pavilonjánál

EGYKÉNT HITBEN, KÖZÖSSÉGBEN

MAGYAR
KATOLIKUS
EGYHÁZ

Köszönjük, ha adója
egyházi 1%-val támogatja
szolgálatainkat.

1%

Technikai szám:

0011

A hit nem „öregeknek való” dolog

Május 4-én a Szentatya nyolcadik alkalommal beszélt az öregkorról a szerda délelőtti általános kihallgatás keretében tartott katekézisében. Egy példamutató öszö-vetségi alak, Eleazár következetes magatartásáról, hű-séges hitéről, fiatalokért érzett felelősségéről elmélked-tett. Ferenc pápa teljes katekézisének fordítását itt ol-vashatják.

Kedves testvéreim, jó napot kívánok!

Az öregkorról szóló kate-kézisek során ma egy bibliai szereplővel – egy idős férfival –, Eleazárral találkozunk, aki Antiochusz Epifanész üldözé-se idején élt. Gyönyörű alak. Alakja tanúságot tesz arról a különleges kapcsolatról, amely az öregkor hűsége és a hit becsületes megélése között fennáll. Eleazár egy büszke ember! Pontosan a hit becsü-letéről szeretnék beszélni, nem csak a hit következetes-ségéről, a hit hirdetéséről, a hit ellenállásáról. A hit becsü-letes megélése időről időre nyomás, sőt erőszakos nyo-más alá kerül az uralkodó kultúra részéről, amely meg-próbálja lealacsonyítani azt azáltal, hogy régészeti lelet-ként, régi babonaként, anak-ronisztikus ragaszkodásként stb. kezeli.

A bibliai történet – hallot-tunk belőle egy kis részletet [2Mak 6,18.23–25], de jó lenne, ha elolvastátok az egészet [2Mak 6,18–35] – arról az epi-zódusról szól, amikor a zsidókat egy királyi rendelettel arra kényszerítették, hogy bálvá-nyoknak áldozott húst egye-nek. Amikor Eleazárra került a sor, aki egy kilencvenes éveiben jár, mindenki által nagyra becsült és tekintélyes öregember volt, a király tiszt-viselői azt tanácsolták neki, hogy színeljen, tegyen úgy, mintha megenné a húst anél-kül, hogy valóban megenné. Vallási képmutatás... Renge-teg egyházi képmutatás, kleri-kális képmutatás van! Ezek azt mondják neki: „Na, légy egy kicsit képmutató, senki sem fogja észrevenni!” Így Eleazár megmenekülhetett volna, és a barátság nevében – mondták ezek – elfogadhatta volna az ő könyörületet és szeretetet kifejező gesztusukat. Végül is – győzködték – ez egy apró gesztus, úgy ten-ni, mintha enne, de mégsem eszik, egy jelentéktelen gesz-tus.

Apróság, de Eleazár nyu-godt és határozott válasza egy olyan érvet használ, amely szíven üt bennünket. Lényege a következő: a hit meggyalá-

zása idős korban, hogy még pár napot nyerjünk, nem ha-sonlítható ahhoz az örökség-hez, amelyet a fiatalokra, egész nemzedékekre kell hagyni.

Derek ember ez az Eleazár! Az az öreg ember, aki egy egész életen át hitével össz-hangban élt, és most bele-megy abba, hogy úgy tegyen, mintha megtagadná azt, arra kárhoztatja az új nemzedéket, hogy azt higgye, az egész hit csak tettetés, egy külső burok, melyet el lehet hagyni, azt gondolva, hogy bensőnkben megőrizhető. Ez nem így van, mondja Eleazár. Az ilyen vi-selkedés nem becsüli a hitet, Isten előtt sem. És ennek a külső bagatellizálásnak a ha-tása pusztító a fiatalok benső-jére nézve. Csodálatos ennek az embernek a hűsége, aki gondol a fiatalokra, gondol a jövőbeli örökségre, gondol né-pére!

Éppen az öregség – és ez jó az öregeknek – jelenik meg itt úgy, mint ennek a tanúságté-telnek a döntő, pótolhatatlan helye. Az az idős ember, aki kiszolgáltatottsága miatt bele-menne abba, hogy a hit gy-a-korlását lényegtelennek tek-intse, elhitetné a fiatalokkal, hogy a hitnek nincs valódi kapcsolata az élettel. Kezdet-től fogva úgy tűnne a fiatalok számára, hogy a hit csak visel-ke-désformák összessége, me-lyeket szükség esetén színlelni vagy elrejtteni lehet, mert egyik sem olyan fontos az élet szempontjából.

Az ősi heterodox gnózis, mely a korai századokban igen erős és rendkívül csábító csapda volt a kereszténység számára, pontosan erről szolt – régi dolog ez –: hogy a hit csak lelki dolog, nem pedig gyakorlat; az elme ereje, nem pedig életforma. A hithez való hűségnek és hívő becsületnek – ezen eretnkség szerint – semmi köze az életvitelhez, a közösség intézményeihez, a test szimbólumaihoz. E néző-pontnak erős a csábító ereje, mert egy vitathatatlan igazsá-got értelméz – a maga módján –: a hitet sosem lehet étkezési szabályok vagy társadalmi gyakorlatok összességére szü-

Májusban mindennap imádkozzuk a rózsafüzért a békéért!

Május 1-én, vasárnap a Szentatya az Apostoli Palota ablakából imádkozta el a Regina caeli imádságot a téren egybegyűlt mintegy harmincezer hívő-vel és zarándokkal. Az imádság után kérésrel fordult valamennyi hívőhöz.

A Szentatya a Regina Caeli el-imádkozása után a következőket mondta: Ma kezdődik az Isten anyjának szentelt hónap.

Szeretnék valamennyi hívőt és közösséget arra kérni, hogy május-ban mindennap imádkozzák el a rózsafüzért a békéért.

Azonnal az ukrán Mariupol vá-ro-sára, „Mária városára” gondo-lunk, melyet barbár módon lebom-báztak és leromboltak. Most is, in-nen is megismétlem felhívásomat, hogy hozzanak létre biztonságos humanitárius folyosókat a város acélművében rekedt emberek szá-mára.

Szenvedek és sírok, amikor az ukrán la-kosság, különösen a leggyengébbek, az idő-sek és a gyermekek szenvedéseire gondo-lok. Sőt borzasztó hírek érkeznek elhurcolt és deportált gyerekekről! És miközben az

emberség tekintetében hátborzongató visz-szaesésnek vagyunk tanúi, sok aggódó em-berrel együtt azon tűnődöm, vajon törek-szünk-e valóban a békére; van-e akarat a fo-lyamatos katonai és verbális eszkaláció el-kerülésére; megteszünk-e mindent annak érdekében, hogy a fegyverek elhallgassa-

nak. Kérlek benneteket, ne engedjétek az erőszak logikájának, a fegyverek perverz spiráljának! Lépjétek a párbeszéd és a béke útjára! Imádkozzunk!

**Fordította: Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican News**

kíteni. A hit valami más. A baj az, hogy ennek az igazságnak a gnosztikus radikalizálása semmissé teszi a keresztény hit realizmusát, mert a keresz-tény hit realista, a keresztény hit nemcsak a hitvallás elmon-dása, hanem a hitvallás szer-rinti gondolkodás, a hitvallás szerinti érzésvilág, a hitvallás szerinti cselekvés. Ez a gnoszti-

kus javaslat viszont színlelés: az a fontos, hogy legyen ben-ned spiritualitás, és aztán te-hetsz, amit akarsz. Csakhogy nem ez a keresztény! Ez a gnosztikusok első eretnksé-ge, mely nagyon divatos ma-napság, sok lelkeségi központ-ránk számos irányvonalában a hit gyakorlását kedvezőtlen színben tüntetik fel, részint

életében, és a test gesztusain keresztül ellenáll az elme elté-velyedéseinek.

A gnosztikus kísértés, mely az egyik – mondjuk ki – mai eretnkség, korunk egyik val-lási elhajlása, továbbra is jelen van. Társadalmunk és kultú-ránk számos irányvonalában a hit gyakorlását kedvezőtlen színben tüntetik fel, részint kulturális iróniával, részint

rejtett kirekesztéssel. A hit gyakorlását e gnosztikusok, akik már Jézus idejében is lé-teztek, haszontalan, sőt káros külsőségnek, elavult marad-ványnak, álcázott babonának tartják. Röviden: öregeknek való dolognak. Ez a megkü-lönböztetés nélküli kritika erős nyomást gyakorol a fiatal nemzedékekre. Természe-ten tudjuk, hogy a hit gyakor-lása lélektelen külsőséggé vál-hat – ez a másik veszély, az ellenkezője –, de önmagában nem az. Talán éppen nekünk, időseknek van ezzel kapcsolatban roppant fontos küldet-ésünk: visszaadni a hit becsü-letét, következetessé tenni, mint amilyen Eleazár tanú-ságtétele volt, következetes és hű a végsőkig. A hit gyakorlá-sa nem a gyengeségünknek, hanem az erőnknek a jele. Nem vagyunk már fiatalok. Nem vicceltünk, amikor elin-dultunk az Úr útján!

A hit mindvégig tiszteletet és megbecsülést érdemel: megváltoztatta az életünket, megtisztította az elménket, megtanított Isten imádására és felebarátaink szeretetére. Áldás mindenki számára! De az egész hit, és nem csak an-nak egyik része. Ne cseréljük el a hitet egy pár nyugodt na-pért, hanem tegyünk úgy, ahogy Eleazár, legyünk kö-vetkezetesek a végsőkig, akár a vértanúságig! Epp idős ko-runokban fogjuk megmutatni – teljes alázattal és szilárdság-gal –, hogy a hit nem „öregek-nek való” dolog, hanem élet-kérdés. Higgyünk a Szentlé-lekben, aki mindent újjáte-remt! Ő készségesen segít ne-künk!

Kedves idős – hogy ne mondjam, öreg – testvéreim és nővéreim, ugyanabban a korosztályban vagyunk, kér-lek benneteket, nézzünk a fia-talokra! Ők figyelnek bennün-ket, ne felejtjük el! Eszembe jut az a csodálatos film a há-ború utáni időszakból: „A gyermekek figyelnek bennün-ket.” Ugyanezt mondhatjuk a fiatalokról: a fiatalok figyel-nek bennünket, és a mi követ-kezetes hűségünk gyönyörű életutat nyithat előttük. Egy esetleges képmutatás viszont nagy kárt okoz. Imádkozzunk egymásért, hogy Isten áldjon meg valamennyiünket, örege-ket!

**Fordította:
Tózsér Endre SP
Fotó: Vatican.va**

Michael Wallace Banach Magyarország új apostoli nunciusa

(Folytatás az 1. oldalról)

Öxcellenciája Mons. Michael Wallace Banach, Memphis címzetes érseke 1962. november 19-én szüle-tett Worcesterben (Massachusetts ál-lam, USA).

1988. július 2-án szentelték pappá a worcesteri egyházmegye szolgálá-tára.

1994-ben szerzett kánonjogi dok-torátust, és miután végzett a Vatiká-ni Diplomáciai Akadémián, a Szent-szék diplomáciai szolgálatába lépett.

1994-től 2007-ig Bolívia, majd Ni-géria pápai képviselőin dolgozott, valamint a Szent-szék Államtitkársá-gán az államközi kapcsolatok szekci-ójában.

2007 és 2013 között a Szent-szék állandó megfi-gyelője volt az Egyesült Nemzetek Szervezete Bécsi Hivatalában és az ENSZ Iparfejlesztési Szervezeténél (UNIDO). Egyidejűleg a Szent-szék képviselője volt a Nemzetközi Atomenergia Ügynökségnél (IAEA), az Európai Biztonsági és Együttműködési Szervezet-nél (OSCE) és az Átfogó Atomcsend Szerződés Szer-vezetnél (CTBTO).

2013. február 22-én Memphis címzetes érseké-vé nevezték ki, és Pápua Új-Guinea apostoli nunciu-

sává, majd 2013. május 18-án a Sala-mon-szigetek apostoli nunciusává is.

2016. március 19-én Szenegál apostoli nunciusává nevezték ki, és apostoli küldöttnek Mauritániába. 2016. július 9-én a Zöld-foki Köztár-ság nunciusává is kinevezték.

2016. augusztus 22-én nevezték ki apostoli nunciussá Bissau-Guineába.

2017. május 13-án apostoli nunci-ussá nevezték ki Mauritániába.

Anyanyelve (angol) mellett beszél olaszul, franciául, lengyelül és spa-nyolul.

Budapest, 2022. május 3. a Ma-gyar Katolikus Püspöki Konferencia Titkársága

**Forrás és fotó:
MKPK Sajtószolgálat**

Tudjunk igent és nemet mondani

Országos Mindszenty-zarándoklat és ünnepi szentmise Esztergomban

(Folytatás az 1. oldalról)

Francesco Moraglia velen-
cei pátriárka prédikációjában
emlékeztetett, hogy Mind-
szenty József bíboros egész
életével személyessé és gyü-
mölcözővé tette a keresztség
ajándékát, és hűségesen meg-
valósította azt a bátorság, a
becsület, az Isten és a népe
iránti feltétlen szeretet által. A
magyar hercegprímást a szemé-
lye elleni támadások, az ül-
döztetés, a hosszú és megalá-
zó börtönévek, a kényszerlak-
helyek sem tudták elnémítani
és eltávolítani az igazságtól és
a szeretettől. Emberi szem-
szögből nézve Mindszenty
számtalan vereséget szenved-
ett, ám végül mégis győze-
delmeskedett minden hazug-
ság, testi és lelki erőszak, a
különbéle emberi alkudozások
fölött. Nem aggódott a kívül-
ről jövő fenyegetések miatt,
mindig tudott a benső, hitből

fakadó emberi, közösségi és
lelki erejéből meríteni – emel-
te ki Francesco Moraglia, és
hozzátette, főpásztorként így
tudott szabad és hűséges ma-
radni hivatásához, küldetésé-
hez, és így tudta folytatni az
evangélium hirdetését.

A velenicei pátriárka szerint
a hercegprímás evangéliumi
értelemben szabad emberként
nagy védelmezője volt a sza-
badságnak – különösen a lelki-
ismereti és vallásszabadságnak
– azokban az években, ame-
lyek a magyar katolicizmus ke-
resztútját készítették elő a ka-
tolikus iskolák államosításával,
a vallásos nevelés fokozatos
korlátozásával, majd ellehetet-
lenítésével, a szerzetesrendek
feloszlásával, valamint az az-
éle és a világ materialista fel-
fogását kialakító folyamatok
támogatásával. Ő pedig ezalatt
mindvégig szót emelt ezeknek
az alapvető szabadságjogok-
nak a hiánya miatt.

„Mennyire a szívünkön
kell viselnünk a szabadságot,
és mennyire fontos ez! – mon-
dom ezt most elsősorban a je-
lenlevő fiataloknak. Tudjunk
igent és nemet mondani, hűen
Jézus evangéliumához és ke-
reszttségünkhöz, hiteles tanú-

ságtevőként vagy akár vértá-
nuként!” – buzdított a velen-
cei pátriárka, említést téve ar-
ról is, hogy milyen fontos vé-
delmezni és előmozdítani a
társadalom nevelési szabadsá-
gát. „A katolikus gondolko-
dás elismeri az államot és sze-

repét a nevelés terén, de
mindenekelőtt a szubszi-
diaritás elvét hangsú-
lyozza, amely szerint a
nevelés jogának és köte-
lezettségének letétemé-
nyese a család, melyet az
államnak támogatnia
kell ebben a feladatában
oly módon is, hogy tény-
leges választási szabad-
ságot biztosítson számá-
ra. Nagyobb nevelési
szabadságot kérni és kö-
vetelni sohasem vallási
kérdés, hanem a sokszí-
nűségért, a társadalom
javáért, a civil társadalo-
mért – az egészséges
laicitásért – folytatott
küzdelem” – vélekedett Fran-
cesco Moraglia.

Az ünnepi szentmisén a
magyar politikai, társadalmi
és kulturális élet számos kép-
viselője, a diplomáciai testület
tagjai, valamint katolikus in-
tézmények növendékei és ta-

nárai – a budapesti Pannonia
Sacra, a Szent János Apostol-,
a Szent Gellért- és az esztergo-
mi Mindszenty-iskolák közös-
sége – töltötték meg teljesen
az esztergomi bazilikát. Buda-
pestről kerékpárral és gyalog
zarándokoltak diákok és kísé-
rőik Esztergomba.

A szentmisét követően Erdő
Péter bíboros, prímás a Szent
Adalbert Központban ünnepé-
lyes keretek között Mind-
szenty-életműdíjat adott át
Vertse Mártának, a Vatikáni Rá-
dió magyar adása Rómában élő
nyugalmazott főszerkesztőjé-
nek, valamint Vincenzo Cris-
ciuolo kapucinus szerzetesnek,
a Szenttéavatási Ügyek Kong-
regációja posztulátorának, aki
2007 és 2019 között a Mind-
szenty-ügy relátora volt.

Zsuffa Tünde
/Esztergom-Budapesti
Főegyházmegye
Fotó: Merényi Zita

Állni Istenért, Egyházért, hazáért

Mindszenty bíborosra emlékeztek halálának évfordulóján Rómában

(Folytatás az 1. oldalról)

Szentbeszédében Veres András püspök fel-
idézte többek közt, hogy 1949-ben XII. Piusz
pápa így írt a magyar püspököknek Mind-
szenty bíboros letartóztatását követően: „Mi
ismerjük ennek a kiváló pásztornak az érde-
meit. Ismerjük hite szilárdságát és rendíthet-
lenségét, ismerjük apostoli erejét, amellyel vé-
delmezi a keresztény tanítás integritását és kö-
veteli a vallás szent jogait. Rendíthetetlen szív-
vel és erőteljesen kötelességének érezte, hogy
szembe szegüljön, amikor látta, hogy az Egy-
ház szabadságát egyre inkább korlátozzák.”

Sokan kérdezik újra és újra: mikor fogják
végre boldoggá avatni Mindszenty bíborost?
Jogos a sürgető kérdés, hiszen kultusza élő,
ennek ékes bizonyítéka ez a mai nap is, és
azoknak a sokasága, akik világszerte mély
tisztetéssel, elismeréssel és hálával emlékeznek

a bíboros életpéldájára és áldozatára. Mind-
szenty József a kommunizmustól és az állami
ateizmustól féltette magyar népét, amely be is
következett, amikor a vallási egyesületeket be-

tiltották, majd pedig az egyházi is-
kolák államosítására is sor került.
Ekkor sem tétozódott a vallássza-
badság érdekében nyíltan szót
emelni.

Egyetlen cél vezette: állni Iste-
nért, Egyházért, hazáért.

A Magyar Katolikus Püspöki
Konferencia elnöke kiemelte: min-
denkinek részt kell vállalnia a vál-
toztatásban, mindenkinek az Isten-
től kapott talentumai és lehetősé-
gei szerint. Ma is aktuális Mind-
szenty bíboros 1956. november 3-
án este a rádióban elmondott be-
szédének egy fontos gondolata:

„Én pártokon kívül és – állásom szerint – felül
vagyok és maradok. Ebből a tiszteből figyel-
meztetek minden magyart, hogy a gyönyörű-
séges egység októberi napjai után ne adjanak

helyt pártviszályoknak és széthúzásoknak.
Mert az országnak sok mindenre van most
szüksége, de minél kevesebb pártra és pártve-
zérre. Maga a politizálás ma másodrendű ügy:
a nemzet léte és a mindennapi kenyér a mi
gondunk.”

Ugyanakkor azt is látnunk kell, hogy az
anyagi helyzet javulását ugyan el lehet érni
egy újfajta gazdaságpolitikával, ez azonban
nem elég; ennél sokkal többre van szükségünk
a jelenlegi társadalmi helyzet megváltoztatásá-
hoz: erkölcsseiben kell megújulnia az egész
magyar társadalomnak, sőt egész Európának!

A Mindszenty bíboros halálának 47. évfor-
dulóján megtartott emlékmise után hazánk
Szentcsék mellé akkreditált nagykövetségének
képviselője, Tóth Krisztina mondott köszö-
netet mindazoknak, akik megjelentek a szentmi-
sén.

Szöveg és kép: Bókay László

Közgazdasági szak indul a Pázmányon

A Pázmány Péter Katolikus Egyetem (PPKE) a 2022/23-as tanévben hirdeti meg először 4 féléves MBA (Master of Business Administration) képzését. Az új közgazdasági szak indításáról Kuminetz Géza, a PPKE rektora; Rétvári Bence, az EMMI parlamenti államtitkára és Komáromi László, a PPKE rektorhelyettese számolt be a sajtó képviselőinek május 4-én Budapesten, a PPKE Szent II. János Pál pápa termében.

munkájában az ÉRME hálózat
jóvoltából sok gyakorlatot ismerő
gazdasági szakember is
részt vesz majd. Rétvári Bence
államtitkár a képzésről szólva
azt is hangsúlyozta, hogy az
oktatás módszertana harvardi
mintát követ, mely eltér a ha-
gyományos, frontális tanítástól.

Katona Klára, a PPKE Jog-
és Államtudományi Kar Hel-
ler Farkas Intézetének vezető-
je, a képzés szakfelelőse azt
emelte ki, hogy az órákon a
hallgatók a törzsanyag ismer-
etkörein belül módszertani
ismereteket, vezetői számvi-
telt, vállalati pénzügyeket,
vállalat-gazdaságtant, vala-

mint marketing-, ellátásilánc-,
emberierőforrás-, stratégiai és
projektmenedzsment tárgykö-
röket is elsajátítanak. A gaz-
dasági és menedzsment ismer-
etekén túl a szervezetszocio-
lógia, a kommunikáció, a
szervezetpszichológia, illetve
az üzleti jog is a képzés része
lesz. A nemzetközi üzleti kör-
nyezet és a multinacionális
vállalatok működésének be-
mutatása tovább bővíti a hall-
gatók látókörét.

A képzés a nappali és leve-
lező tagozaton egyaránt elérhe-
tő lesz. A mesterfokozat meg-
szerzéséhez összesen 120 kre-
ditet kell teljesíteni, a képzés-

ben felveendő tanórak száma –
15 héttel számolva – nappali ta-
gozaton 930 óra, levelező mun-
karendben pedig 324 óra lesz.

Komáromi László, a PPKE
rektorhelyettese a képzést ismer-
tetve elmondta, hogy a fel-
vételhez megfelelő alap-, illetve
mesterfokozat szükséges, illet-
ve a képzési követelmények-
ben felsorolt ismeretek kredit-
értékeivel kell rendelkeznie a
jelentkezőnek. Az MBA előz-
ményeként elfogadott szakok
lehetnek: a gazdaságtudomá-
nyok képzési terület alapkép-
zési szakjai, továbbá a műszaki
képzési területéről a műszaki
menedzser, az agrárképzési te-
rületéről a vidékfejlesztési agrá-
rmérnök, az informatikus
képzési területéről a gazdaság-
informatikus, valamint az or-
vos-egészségtudomány képzé-
si területéről az egészségügyi
szervező alapképzési szak. A
képzésbe való belépés feltétele
továbbá az alpfokozat birto-
kában legalább három-, a mes-
terfokozat birtokában legalább
kétéves szakmai, vezetői gya-
korlat. A képzést elvégző okle-
velében szereplő szakképzett-

ség megnevezése: okleveles
közgazdász MBA szakon.

A képzés legfontosabb célki-
tűzése a keresztény üzleti
szemlélet átadása, olyan szak-
emberek képzése, akik számá-
ra az üzleti profizmus mellett,
vagy még inkább előtt az érték-
központúság, a morális dönté-
sek meghozatala kiemelt jelen-
tőségű. A keresztény szemlélet
közvetítése nem elsősorban a
tantárgyi tematikában testesül
meg, hanem közvetett módon,
viták és együttgondolkodás ré-
vén. Ebben a megközelítésben
nagy segítséget jelent a Navar-
rai Egyetem barcelonai üzleti
iskolája (IESE), amely a *Financial Times* értékelése szerint vilá-
gelső a vezető üzleti képzések
(Executive Business Education)
között és az MBA- képzések te-
rén is az élvonalba tartozik. E-
bben az évben az MBA program
központi oktatói az IESE által
szervezett továbbképzésen
vesznek részt, amely az esetta-
nulmányok és az értékközpon-
tú oktatási módszertanok elsa-
játítását célozza meg.

Baranyai Béla
Fotó: Merényi Zita

Mint azt Kuminetz Géza, a
PPKE rektora elmondta, a
„pallérozott katolikus embert
komplex és tárgyilagos gon-
dolkodás kell hogy jellemez-
ze. Így képes az élet bármely
ágában eligazodni és a tudo-
mányokban megfelelőképpen
dolgozni és alkotni.” Erre a
holisztikus látásmódra rend-
kívül nagy szükség van a gaz-
daságtudományok területén.

A Katolikus Egyház társa-
dalmi tanítása foglalja össze
azokat az elveket, melyeknek
tükröződnie kell egy normá-
lis társadalom minden szférá-
jában, ha nemcsak jólétet, de
jól-létet és fenntartható jövőt
is szeretnének.

Emberléptékű és környe-
zettudatos gazdálkodásra van
szükségünk, ehhez munkatár-
sakra is szükség van, az új

szak az ő képzésükhöz járul
hozzá. „Reméljük, hogy a
közeli jövőben a gazdasági
képzés további fejlesztésére is
sor kerül, a gazdaságtudo-
mány teljes vertikumának ki-
építésével, katolikus szellemi-
ségi oktatásával és kutatásá-
val. Már csak azért is, mert az
etikos gazdaságé, etikus társa-
dalomé nemcsak a jelen, de az
jövő is” – fejezte be tájékozta-
tóját Kuminetz Géza rektor.

Rétvári Bence, az Emberi
Erőforrások Minisztériumának
parlamenti államtitkára azt
emelte ki, hogy a keresztény
gondolatoknak, a keresztény
etikának van helye a közgaz-
daságban, hiszen az üzleti éle-
tenk is a közjóról kell szólnia.

Ezért fontos, hogy ősztől
már lehet jelentkezni a PPKE
MBA képzésére, melynek

A BIBLIA ÜZENETE

A szeretet és a háború bennünk

Jn 13,31–33a 34–35

Nagyon fontos a szeretetet. A legnagyobb zsarnokok körül is voltak olyanok, akik valamilyen formában kifejezték a szeretetüket, rámutattak a másokban arra az „én”-re, amely az emberi szív mélyén rejtőzve leginkább hasonlít Istenre.

A „szeressétek egymást” üzenete tehát megmutatkozik az élet minden területén. Van, aki szereti a házastársát, szüleit, gyerekeit, unokáját, nagyszüleit, kedvesét, barátját, a jó szomszédot. Ez persze rendjén is van így. De ehhez a „szeressétek egymást”-hoz hozzátartozik a mondat második része: „Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek ti is egymást!” Ennek van igazán súlya és ereje! Úgy kell szeretnünk egymást, ahogyan Jézus szeret minket.

Papi szolgálatom elején egy házaspár egyszer elmesélt nekem egy, a családjukban történt tanulságos esetet. Akkor öt gyermekük volt, a legkisebb fél éves. Azóta született még két gyermek, és ma már persze szinte mind felnőttek. A két legnagyobb gyermek, kamasz lányok, összevesztek egymással, és a fiatalabb csúnyán beszélt. Édesanyjuk – aki amúgy nem akart beleszólni a gyerekek vitájába – az elhangzottak miatt figyelmeztette, hogy senki nem beszél így a családban. A kislány azonban csak azért is kimondta, amit akart, s ennek persze meglett a következménye. Ezután duszogva bevonult a szobájába, és egész délután ki sem lehetett robbantani onnét. Édesanyja, miután este elaltatta a legkisebb gyermeket, bement a lányához azzal a szándékkal, hogy megértesse vele, haraggal nem lehet elaludni. A lány csak ennyit mondott: „Nem haragszom, jó éjszakát!” Persze ebbe inkább a „hagyjál békén!” üzenet volt becsomagolva.

Édesanyja azonban nem adta fel, és arról kezdett beszélni neki, hogy amikor olyan kicsi volt, mint most a legkisebb testvér, tehát fél éves, a nyári napsütésben kitették az udvarra, hogy érje egy kis időre a napfény. Olyan szép kisbaba volt, hogy édesapja és ő, az édesanyja is megpuszilta a kezét, a lábát, a fejét. Beborították egy pusziruhával. „Tudod, kislányom, hogy milyen tulajdonsága van ennek a pusziruhának?” – kérdezte az anyuka. A lány kissé felélénkülve azt válaszolta, hogy egyáltalán nem tudja. „Ezt a ruhát, soha nem tudod levenni magadról!”

Ez azt jelenti: „akármit csinálsz, én akkor is szeretlek!” A feltámadott Üdvözítő ezt kiáltja bele a világba, amely tele van háborúsággal, gyűlölettel. Akkor is szeret, ha mi ilyenek vagyunk.

A háború bennünk van, amikor a családban, a közösségben nem tudunk úgy szeretni, ahogyan Jézus szeret minket. Harag, meg nem bocsátás, előítéletek sűrűjében a fegyverek bennünk és körülöttünk is ropognak, és megsérülünk lelkiileg, testileg egyaránt. Betegségeink, szenvedéseink nagyrészt azért alakulnak ki, mert nem tudunk vagy talán nem is akarunk úgy szeretni, ahogy Jézus szeretett minket. Inkább választjuk a védekezés különböző formáit, mint hogy Krisztus üzenetét magunkévá téve vállalni merjük az „akármit is csinálsz, én akkor is szeretlek!” keresztutat járó, de legvégül a feltámadás szabadságát adó békéjét.

Nincs feltámadás keresztút nélkül!

Bátor Botond
OSPPE

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (72.)

Jeruzsálemi Szent Cirilltől fennmaradt egy értékes levél 351. május 7-ről, amelyben leírja a Szent Kereszt megjelenését. Constantiusnak – Nagy Konstantin fiának – számol be az eseményről. Úgy fogalmaz, apjának megadott, hogy uralkodása idején megtalálják a kereszt fáját. Most azonban, fia idejében „immár nem a földről, hanem a mennyből érkeztek jelek, és Urunk, Üdvözítőnk, Jézus Krisztus, Isten egyszülött Fia halálán aratott győzelmének fényesen ragyogó jele – a boldogságos kereszt – tündökölt Jeruzsálem fölött”.

A püspök egészen pontos beszámolót nyújt az eseményről: „Ezekben a szent napokban, május hónap szent ötven napjában, a harmadik óra táján, óriási fényből álló kereszt jelent meg az égen a Golgota szent hegye és az Olajfák szent hegye között kifeszülve, amely nem csak egy-két embernek volt látható, hanem a város egész lakossága előtt a lehető legvilágosabban jelent meg. Nem úgy, mint vélhetné valaki, hogy hirtelen támadt tüneményként elenyészett, hanem több órán keresztül a föld fölött szemmel láthatóan szemléltek, és tündöklésével a Nap sugarait is felülmúlta.” Mindenki a templomba tódult, és „egy szívvel és egy ajakkal magasztalták Krisztus Jézust, a mi Urunkat, Isten egyszülött Fiát, aki csodát tett”.

A rendkívüli jelenség hozzájárult a vallássosság elmélyüléséhez. Így folytatja ugyanis a püspök: „mi, jeruzsálemi lakosok, ennek a rendkívüli jelenségnek csodáját saját szemünkkel megtapasztaltuk, és Istennek, a mindenek Királyának és Isten egyszülött Fiának az illó hódolatot hálaadással megadtuk, és meg is fogjuk adni”. Majd hozzáfűzi, hogy a császár istenszerető uralkodásáért is szólnak az imák és a hálaadások. Az esemény levélbe foglalása azért történt, hogy „ez az Istentől adott menynevei látomás nehogy feledésbe merüljön”. Magának

Constantinusnak pedig azt kívánja: „a mennyből, Istentől kinyilvánított jelek ismeretével meríts még több bizodalmat, amely a mi Urunkban, Jézus Krisztusban van, ugyanakkor töltsön el az összes szokásos bátorság, hogy Isten legyen harcostársad, készségesen vidd elől a kereszt győzelmi jelét, amely a dicsekvések dicsekvéseként az égen mutatkozó győzelmi jelként vezessen, amelynek alakját az embereknek megmutatva az ég még nagyobb dicsőséget arasson”.

A püspök mindezek után a Szentírás alapján indokolja meg a Szent Kereszt megjelenésének csodáját: a „Máté szerinti evangéliumban ugyanis az Üdvözítő megajándékozta boldog apostolait a jövődő dolgok ismeretével, és rajtuk keresztül a későbbiekkel is társalogva fehérén-feketén megmondta előre: »És akkor megjelenik az égen az Emberfiának jele« (Mt 24,30). Ha szokásod szerint az evangéliumok sugalmazott könyvét kezdedbe veszed, megtalálod benne leírva az erre vonatkozó prófétai tanúsításokat.”

Végül ránk is érvényes tanítást ad a püspök: „Ezeknek minél gyakoribb elmélkedésére buzdítlak (...), mivel az Üdvözítőnk által előre megmondott dolgok igen nagy figyelmet igényelnek megtartásuk végett, hogy az ellenség semmiféle mesterkedése ne ártsen nekünk.” Így tiszteljük a Szent Keresztet a keresztvetésünkkel is!

Ivancsó István

MÁJUS 15., HÚSVÉT 5. VASÁRNAPJA (Zsófia, Szonja, Médea) – ApCsel 14,21b–27 (Pál és Barnabás beszámol arról, hogy milyen nagy dolgokat cselekedett velük az Úr.) – Jel 21,1–5a (Isten letöröl szemükről minden könnyet.) – Jn 13,31–33a 34–35 (Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást!) – **Zsolozsma:** I. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 89 – ÉE 550, 416 Ho 89 – ÉE 111, Ho 134 – ÉE 651, Ho 88 – ÉE 106.

MÁJUS 16., HÉTFŐ – Nepomuki Szent János áldozópap és vértanú emléknapja (Botond, Mózes) – ApCsel 14,5–18 – Jn 14,21–26.

MÁJUS 17., KEDD – Boldog Scheffler János vértanú püspök emléknapja (Paszkál, Ditmál, Szalók, Dobát) – ApCsel 14,19–28 – Jn 14,27–31a.

MÁJUS 18., SZERDA – Szent I. János pápa és vér-

LITURGIA

Az Eucharisztia ünneplése (129.)

Istenünk irgalmának könyörületességében, amelyekben meglátogat(ott) minket a Napkelte a magasságból. A gör. dia szpláncha eléousz kifejezés sokkal mélyebb értelmet hordoz, mint azt a magyar fordítás vissza tudja adni. Isten a kegyelmet megelőző irgalommal (vö. Jn 3,16; 1Tim 1,2; 2Jn 3; Zak 12,10) fordul népéhez, látva annak nyomorát és kétségbeejtő helyzetét. Ebben a szakaszban erős, szinte anyai érzelmi megindulásról van szó. Isten szíve mintegy összeszorul népe helyzete láttán, s ezért úgy közeledik népéhez, mint az éj sötétjébe burkolózott Földhöz a felkelő Nap: „Kelj fel, tündökölj, mert eljött világosságod, és az Úr dicsősége felragyogott fölötted! Mert íme, sötétség borítja a földet és homály a népeket, de fölötled felragyog az Úr, és dicsősége megjelenik fölötted.” (Iz 60,1–2; vö. Zak 3,8; 6,12) De Malakiás próféta szavai is ide illenek: „Nektek azonban, akik nevetem féltitek, felkel az igazság napja, ami gyógyulást hoz szárnyain; ki-

mentek és ugrándoztok, mint a csorda fiatal borjai.” (Mal 3,20)

Zakariás úgy beszél a felkelő Napról, mint akiben összpontosulnak a nép összes történelmi tapasztalatai Isten csodálatos közbelépéseiről, és ezeknek ettől kezdve nem is lesz vége. A magasból érkező Napfelkelte, az eszkatologikus epifánia – Jézus Krisztus. Ennek felismerése jut szóhoz Péter apostol második levelében: „Mikor ugyanis az Atyaistentől tiszteletet és dicsőséget nyert, ez a szózat hangzott hozzá a magasztos dicsőségből: »Ez az én szeretett Fiam, akiben kedvem telik!« Mi hallottuk ezt az égből jövő szöveget, amikor vele voltunk a szent hegyen. És súlyos prófétai beszéd birtokában vagyunk, amelyre jól teszitek, ha figyelték, mint sötét helyen világító lámpásra, amíg a nap fel nem virrad, és a hajnalszillag fel nem kél szívetekben.” (2Pét 1,17–19)

Sztankó Attila

A HÉT SZENTJE

Nepomuki Szent János

Május 16.

Közép-Európában sok hídon látható az a többnyire barokk kiképzésű szobor, amely egy papot ábrázol, aki mutatoujjját az ajkára teszi. A hidak szentje és a gyónási titok vértanúja Közép-Európa legismertebb szentjei közé tartozik.

Nepomuki János Dél-Csehországban született. Egész Prága ismerte és szerette – papként és szónokként egyaránt. A legenda szerint IV. Vencel király felesége őt választotta gyóntatójául. A király egy sikertelen mérgezési kísérlet után bizalmatlanná és agresszívű vált. Meg akarta tudni, mit gyónt a felesége. Mivel azonban János nem volt hajlandó megmondani, 1383-ban megkínóztatta és a Moldva folyóba dobatta a papot. A prágai érseknek a pápához intézett hiteles jelentése e szavakkal végződik: „Helynökömnnek az oldalát oly súlyosan összeégették, hogy erőszakos halál nélkül is bele kellett volna hálnia. Azután a tiszteletre méltó János doktort teljes nyilvánosság mellett a város útjain és utcáin át a Moldvához vonszolták. Ott a kezét hátrakötötték, a fejét karikában a lábához erősítették, és száját egy fapöcckel szétfeszítették, majd a prágai hídról letaszították, és így vízbe fulladt.” A prágai Szent Vid-székesegyházban temették el.

Nepomuki Jánost, az egyházjog doktorát és az érsek általános helynökét számos prágai forrás emlegeti, ám arról a legtöbb helyen nincs szó, hogy a királyné gyóntatója lett volna. Valószínű, hogy inkább az egyház jogainak védelmében halt vértanúhalált. Az érseket egy dokumentum szerint túl erősen foglalkoztatta az egyház és önnön anyagi jóléte és tulajdona, s ezek védelmében nem riadt vissza az egyházi átok alkalmazásától. János halála ennek fényében nem feltétlenül volt az Isten dicsőségét szolgáló vértanúság.

Felmerült a kutatókban, hogy esetleg két különböző emberről van szó, de nem valószínű, hogy egy időben két Nepomuki János élt volna Prágában, és egyiküket mint a királyné gyóntatóját 1383-ban, másikukat pedig mint az érsek helynökét tíz év múlva ölték meg. Ezért ma többnyire úgy vélik, hogy egyetlen

személyről van szó, aki a prágai érsek helynökéket került összeütközésbe Vencel királlyal és tanácsosaival.

Thomas Ebendorfer von Haselbach humanista, a bécsi egyetem rektora szerint „Vencel a felesége gyóntatóját, Jánost, a teológia magisterét is a Moldvába fojtatta. Egyrészt azért, mert János kijelentette, hogy csak az méltó a király névre, aki jól kormányoz, másrészt azért, mert állítólag nem akarta megszegni a gyónási titkot.”

A huszita mozgalom szintén hozzájárult Nepomuki János tiszteletének kialakulásához, mert Vencel és második felesége támogatta az újító Huszt. Ezért többen amellett vannak, hogy Nepomuki Szent János szentté avatására mint a huszitizmus elleni akcióra kell tekintelnünk.

L. K.

MÁJUS 21., SZOMBAT – Magallán Szent Kristóf áldozópap és társai, mexikói vértanúk emléknapja (Konstantin, Szilárd, Tibád) – ApCsel 16,1–10 – Jn 15,18–21.

MÁJUS 22., HÚSVÉT 6. VASÁRNAPJA (Szent Rita özvegy, Júlia, Emil) – ApCsel 15,1–2.22–29 (Isten nem akarja, hogy a szükségesnél több teher nehezedjék a hívek vállára.) – Jel 21,10–14.22–23 (Egy angyal megmutatta nekem a mennyből, az Istentől alászállt szent várost.) – Jn 14,23–29 (A Szentlélek megtanít titeket mindenre, amit mondtam nektek.) – **Zsolozsma:** II. zsoltárhét – **Énekrend:** Ho 90 – ÉE 552, 416 Ho 90 – ÉE 106, Ho 123 – ÉE 555, Ho 206 – ÉE 105.

A hét liturgiája

C év

tanú emléknapja (Erika, Alexandra) – ApCsel 15,1–6 – Jn 15,1–8.

MÁJUS 19., CSÜTÖRTÖK (Ivó, Milán, Celesztina) – ApCsel 15,7–21 – Jn 15,9–11.

MÁJUS 20., PÉNTEK – Sienai Szent Bernardin áldozópap emléknapja (Bernát, Felicia) – ApCsel 15,22–31 – Jn 15,12–17.

A bátorság és a remény gyümölcse

Megáldotta Rómában a felújított Villa Mater Redemptoris zarándokházat Veres András

Veres András győri megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) elnöke május 7-én este Rómában ünnepi szentmise keretében megáldotta a felújított Villa Mater Redemptoris zarándokházat.

„Még a leggyarilóbb kereszténységet is fölébe helyezem a pogány világnak, mert egy keresztény világban mindig van hely azok számára is, akik a pogány világban feleslegesek... Hiszek Krisztusban, és hiszem, hogy 800 millió keresztény meg tudja változtatni a föld arculatát. Figyelmébe ajánlom kortársaimnak, hogy próbáljanak elképzelni egy olyan világot, amelyből száműzték Krisztust. Azt hiszem, hogy egy Krisztus nélküli világban még az ateisták is Krisztus-várókká változnak...” – idézte Veres András győri püspök, az MKPK elnöke Heinrich Böll Nobel-díjas író szavait abban a beszédben, amit a római Villa Mater Redemptoris zarándokház megáldásának alkalmával bemutatott szentmisén mondott el. Homíliájában a püspök a hit ajándékáról beszélt, arról, hogy azt örökségként senki nem nyerheti el születéstől, nagyszüleitől. Ezt az ajándékot csak Isten adhatja meg, s ő mindenkinek meg is akarja adni. Minden ember szívében ott él az Isten utáni vágy, s hogy őt megtalálhassuk, abban segíteni tudja egymást férj és feleség, szülő és gyermek, és segíteni tudják a zarándokházak is.

A hit minden emberben egyéni úton fejlődik, ki eszével, ki szívével, ki tanulmányaival mélyülhet el benne. Abban azonban mindannyiunk felelősek vagyunk, hogy másoknak a

fried egyik legközelebbi munkatársa magyar volt, az ugyancsak premontrei Márton Lajos Hugó, aki 1947-ben került Rómába, ahol a Római Szent Norbert Kollégium prefektusa és a premontrei generális apát asszisztense lett. Werenfried atya Geraldine nővérekkel meg-egyezt: Hugó atyát haláláig gondozzák, szállítás, teljes ellátást biztosítanak számára. Hugó atya lett a nővérek lelkiatyja is. A nővérek hosszú évtizedeken keresztül fogadták első sorban a Magyarországról érkező zarándokokat, akiket így Rómában anyanyelvi környezetre, otthonra, szállásra és befogadásra leltek.

A megváltós nővérek Krisztusba gyökerező és a jövőbe vetett reményén alapuló bátorságáról Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiség kapcsolatokért felelős államtitkára emlékezett meg abban a beszédben, amit a szentmise bemutatása után tartott.

Kiemelte, hogy a rend tagjainak ebből a reményből fakadó bátorságának köszönhető, hogy százhatvan évvel ezelőtt megtelepedtek Magyarországon, ahol óvodát, iskolát, kórházat alapítottak szegény betegek és elhagyott gyerekek számára. Ez adott nekik erőt, hogy hazájukat kényszerűségből elhagyva fenn tudják tartani a rendet, hogy meg tudjanak telepedni Rómában, s hogy ott zarándokházat nyissanak. És ez a lelkiület segítette őket, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciával és a Szent István Alapítvánnyal olyan szerződést tudjanak kötni, ami zarándokházuk megújulásához is elvezetett. Sőt ez az a lelkiület, ami nemcsak a kommunista, hanem a liberális diktatúra ellenében is egy olyan úton viszi őket előre, amelyet a Magyar Állam magáénak érez és támogat.

hitet hirdetni tudjuk – mondta Veres András, aki annak az eseménynek az alkalmából mondott szentmisét Rómában, hogy a Francesco Tamagno utcában található magyar zarándokházban két év után befejeződtek a legfontosabb átépítési munkálatok. Az épületet 2019-ben vásárolta meg a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia, majd a Magyar Állam jelentős anyagi segítségével újította az fel. Működtetése a Szent István Alapítványhoz tartozik.

Magának a háznak a története messzi időkre nyúlik vissza, az Isteni Megváltóról Nevezett Nővérek Kongregációjának magyarországi történetével fonódik össze, hiszen ők azok, akik a házat megalapították, felépítették, és mind a mai napig itt élnek. A II. világháború után a kommunista hatalomátvételt követően a többnyire diplomás szerzetes nővéreket a rend vezetése próbálta külföldre menekíteni. Ausztriába indultak, ahol tíz-tíz fős közösségekben igyekeztek munkát vállalni. A generális anya Magyarországon tartózkodott, nem hagyhatta el az országot. Geraldine nővert bízta meg azzal a feladattal, hogy Rómában, semleges területen hozzon létre egy központot, ahonnan tarthatják a kapcsolatot a szabad világban működő, külföldre menekült magyar nővérekkel. A megváltós nővérek célja az volt, hogy önálló életet élhessenek, s mivel szeret-tek volna apostolkodni, arra az elhatározásra jutottak, hogy építenek egy házat, amely a sajátjuk lehet. 1960-ban megvásárolták a későbbi Via Tamagno egyik frissen parcellázott telkét. Az ingatlan megvételéhez Werenfried atya, a Kirche in Not (Szükséget Szenvedő Egyház) segélyszervezet vezetője is hozzájárult. Weren-

fried egyik legközelebbi munkatársa magyar volt, az ugyancsak premontrei Márton Lajos Hugó, aki 1947-ben került Rómába, ahol a Római Szent Norbert Kollégium prefektusa és a premontrei generális apát asszisztense lett. Werenfried atya Geraldine nővérekkel meg-egyezt: Hugó atyát haláláig gondozzák, szállítás, teljes ellátást biztosítanak számára. Hugó atya lett a nővérek lelkiatyja is. A nővérek hosszú évtizedeken keresztül fogadták első sorban a Magyarországról érkező zarándokokat, akiket így Rómában anyanyelvi környezetre, otthonra, szállásra és befogadásra leltek.

A megváltós nővérek Krisztusba gyökerező és a jövőbe vetett reményén alapuló bátorságáról Soltész Miklós, a Miniszterelnökség egyházi és nemzetiség kapcsolatokért felelős államtitkára emlékezett meg abban a beszédben, amit a szentmise bemutatása után tartott.

Kiemelte, hogy a rend tagjainak ebből a reményből fakadó bátorságának köszönhető, hogy százhatvan évvel ezelőtt megtelepedtek Magyarországon, ahol óvodát, iskolát, kórházat alapítottak szegény betegek és elhagyott gyerekek számára. Ez adott nekik erőt, hogy hazájukat kényszerűségből elhagyva fenn tudják tartani a rendet, hogy meg tudjanak telepedni Rómában, s hogy ott zarándokházat nyissanak. És ez a lelkiület segítette őket, hogy a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciával és a Szent István Alapítvánnyal olyan szerződést tudjanak kötni, ami zarándokházuk megújulásához is elvezetett. Sőt ez az a lelkiület, ami nemcsak a kommunista, hanem a liberális diktatúra ellenében is egy olyan úton viszi őket előre, amelyet a Magyar Állam magáénak érez és támogat.

Az ünnepi beszédek sorát Németh Norbert, a Pápai Magyar Egyházi Intézet rektora, a Szent István Alapítvány elnöke zárta. A megjelentek bizony felnevettek, amikor a zarándokház felújításának munkálatait a sztálingrádi csatához hasonlította, ahogyan szobáról szobára haladva foglalta vissza a rend és a tisztaság a hatalmat, annak a megfeszített munkának köszönhetően, amit a ház átépítését végző munkásai és az ők közvetlen munkatársaik végeztek vittek az elmúlt hónapokban. „Ha én kapu volnék, mindig nyitva állnék, akárhol jönné, bárkit beengednék, nem kérdezném tőle, hát téged ki küldött, akkor lennék boldog, ha mindenki eljött.” – idézte Bródy János híres dalát, hogy meghatározza, mi az a szellemiség, melynek jegyében dolgozni szeretne a megújult zarándokházért. Köszönetet mondott a Magyar Államnak és a Magyar Katolikus Püspöki Konferenciának azért a segítségért, amit még a pénzügyi forrásokon is túl tanúsított, s ami lehetővé tette a ház megújulását. Kifejezte elismerését közvetlen munkatársainak, akik ennek elérésében szívvel és minden erejükkel részt vettek.

Az eseményt, amin Soltész Miklós államtitkáron kívül a Kormány képviselőjében megjelent Bathó György, a Külgazdasági és Külügyminisztérium helyettes államtitkára, valamint Tóth Tamás, az MKPK titkára és munkatársai, Veres András püspök szavai zárták, aki őszinte köszönetét fejezte ki Németh Norbert rektornak együttműködéséért és az elért eredményekért.

Szöveg és fotó: Bókey László

Missziós egyházzá kell válnunk!

Szinodális találkozó az Egri Főegyházmegyében

2021 októberében a Szentatya megnyitotta a püspöki szinódus 16. rendes közgyűléséhez vezető folyamatot; szerte a világon, így hazánkban is párbeszédre hívták az egyházmegyéik közösségeiket. Az online kitöltött, valamint az egyház-községektől beérkező észrevételeket érseki szentmisét követően összegezték a főegyházmegye szinodális találkozásán május 7-én, a mezőkövesdi Jézus Szíve-templomban.

A rendezvény Füleczi István teológiatanár, az Egri Érseki Papnevelő Intézet prefektusának felvezető előadásával kezdődött, melyben dogmatikai alapvetéseket hallhattak a résztvevők.

Ezt követően Ternyák Csaba egri érsek mutatott be ünnepi szentmisét az egyházmegye papságának koncelebrálásával. Prédikációjában a főpásztor köszönetet mondott mindazoknak, akik részt vettek a szinodális munkában, majd rámutatott a szinódus címében rejlő lehetőségekre és feladatokra. A közösség, részvétel és misszió nemcsak lehetőség, hanem a hívó ember számára folyamatos feladat. „A vasárnap szentmise akkor válik igazán közösségi ünnepé, ha vannak közösségi hétköznapiaink is. Ez a közösségek megújulásának kulcsa. Szükség van közös elményekre, aktivitásra, felelősségvállalásra.

Missziós egyházzá kell válnunk, ahol mindenki felismeri saját küldetését!

Van, aki az egyéni imádságban, a rózsafüzér-társulatban, van, aki a karitás- zban, a tevékeny szeretet gyakorlásában valósítja meg az egyház mindannyiunkra kiterjedő missziós küldetését. Legyen bátorságunk meghívni másokat is, munkatársat, szomszédot, ismerőst a saját közösségeinkbe!”

Az egyházközsegek, katolikus intézmények tagjai, munkatársai az elmúlt hónapokban közösen gondolkodtak a dokumentum kérdéseiről. Rajtuk kívül február végéig közel háromszáz ember töltötte ki az interneten a kérdőívet, mely egyebek mellett ezekre a kérdésekre kereste a választ: „A helyi közösség milyen eszközökkel próbál kapcsolatba lépni az emberekkel? Van-e párbeszéd más közösségekkel, a politika, a gazdaság, a kultúra, a civil társadalom képviselőivel?”

A szentmise után Czapkó Mihály teológiatanár, érseki titkár mutatta be az egyházmegye nyolc részből álló, a beérkező válaszok nyomán létrejött szinodális dokumentumát.

Az egyházi intézmények, közösségek képviselőjeként Jacsó Edit, a Főegyházmegyei Katechetikai Konzultációs Iroda munkatársa elmondta, jelenleg közel háromszázötven hitoktató fáradozik azon, hogy Krisztus örömhírét a rábízottak szívébe helyezze.

Németh Zoltán, az Egyházmegyei Katolikus Iskolai Főhatóság osztályvezetője rámutatott, hogy az elmúlt tizenkét év alatt ötvenhatra nőtt az Egri Főegyházmegye fenntartásában működő köznevelési intézmények száma.

Vízi János atya, az egyházmegye ifjúsági referense felhívta a figyelmet arra, hogy a fiatalok ki vannak éhezve a komoly és mély, spirituális beszélgetésekre, nem szabad pusztán sport vagy egyéb szabadidős tevékenységekre

szűkíteni a velük való foglalkozást! Az érseki alapítású tíz ifjúsági régióval, valamint a vezetőképző elindításával a megújulás útjára lépett a Főegyházmegye ifjúság pasztorációja.

Michael Bartosz Muszynski rektor, a fennállásának 10. évfordulóját ünneplő Redemptoris Mater Egyházmegyei Missziós Szemináriumot és a Neokatekumenális Út Közösséget mutatta be.

A Cursillo lelkeségi mozgalom 1994 nyarán indult el az Egri Főegyházmegyében, és azóta több mint négyezren vettek rajta részt. – mondta tanúságtételében Gulyás Zsolt karcagi plébános, a Cursillo lelkie vezetője. A cursillisták köszöntése – „Krisztus számít rád!” – mindannyiunk számára felhívás, hogy egész életünkkel tanúságot tegyünk Isten szeretetéről.

A roma közösségek célirányos lelkigon- dozásáról Molnár-Gál Béla, az egyházmegye cigánypasztorációs referense tartott rövid előadást.

A szinodális dokumentum kérdései között szerepelt, hogy hogyan érzük el a társadalom periferiáján élőket, a szegényeket, betegeket, elesetteket. A Katolikus Karitásznak önkéntesei éppen ezen a területen munkálkodnak. Erről beszélt Árvai Ferenc, az Egri Főegyházmegyei Karitászigazgatója.

Linczenbold Levente, az Egri Főegyházmegyei Érseki Bíróóságának helynöke röviden változta a napjaink válásról szóló szomorú statisztikai adatainak hátterében megbújó okokat. Az egyházi házasság érvénytelenítéséről szólva rámutatott, hogy a bíróság feladata, hogy a kezdettől fogva fennálló érvénytelenséget vizsgálja és kimondja. Előadása végén mindenkit bátorított, hogy merjen segítséget kérni az egyháztól és az egyházi bíróságtól.

2016-ban nyitotta meg kapuját az Érseki Palota Turisztikai és Látogatóközpont, melynek szintén fontos missziós küldetése van – erről már Hernádfői Csaba, az intézmény igazgatója beszélt.

Az előadások végén Ternyák Csaba érsek az egyház sokszínűségét, lelki gazdagságát kiemelve összegezte az elhangzottakat, és arra buzdította a hallgatóságot, hogy hitük napról napra történő megújításával és kifogyhatatlan lelkesedéssel munkálkodjanak Isten országának építésén.

A találkozót a himnuszok eléneklésével, szeretetvendégséggel, majd a Loretói litánia elimádkozásával zárult.

Forrás: Egri Főegyházmegye
Fotó: Szent István Televízió

SZERETET

KONCERT

A BÉKÉÉRT, UKRAJNÁÉRT, KÁRPÁTALJÁÉRT

MÁJUS 22., 19:00 | ARÉNA

HERCZKU ÁGNES · MIKLÓSA ERIKA · ROST ANDREA
BOGÁNYI GERGELY · BRÓDY JÁNOS · DÉS LÁSZLÓ
LOVASI ANDRÁS · PÁL ISTVÁN SZALONNA
NIKOLA PAROV · SZAKCSI LAKATOS BÉLA
IFJÚ UKRÁN ÉS OROSZ ZENÉSZEK

EGRI FŐEGYHÁZMEGYE

Díjjal ismerték el a karitászközpont munkáját

Az április 29-én az egri megyeházán átadott Heves Megyei Családokért-díjra Horváth László országgyűlési képviselő terjesztette fel a karitászközpontot. Az elismerést Árvai Ferenc igazgató vette át.

Több mint hatvan plébániai karitászcsoport és több mint kilencszáz önkéntes segítő keze, szíve, lelkiismeretes, odaadó munkája valósítja meg az Egri Főegyházmegyei Karitászt sok száz segélyakcióját – hangzott el a méltatásban.

Legfőbb céljuk a nehéz körülmények között élő emberek támogatása, felkarolása, de erősítik az öngondoskodás képességét, annak motivációját is a hozzájuk fordulóknak. Vallják, hogy a család az élet színtere, ezért fontos, hogy a családok stabilak és boldogok legyenek, hiszen a nemzet is akkor lesz erős és boldog, ha stabil és boldog családokból áll. Kezet nyújtanak idősek, beteg embertársainknak, fogyatékkal élőknek, szenvedélybetegnek, hajléktalanoknak, de katasztrófák áldozatainak is.

2010 tavaszán a folyók áradatai óriási pusztítást végeztek Észak-Magyarországon, a Sajó, a Hernád és a Bódva menti településeken. Családok ezreit látták el tartós élelmiszerekkel, ivóvízzel, takarókkal, tisztítószerekkel, gyógyszerekkel, az újjáépítés során építőanyaggal és felszereléssel, valamint bútorokkal és háztartási felszerelésekkel. 2010 őszén a szervezet aktívan részt vett a devecseri vörösiszap-katasztrófa helyszínén végzett munkálatokban. Árvai Ferenc igazgató a katasztrófa kezdetétől egy hónapon keresztül a helyszínen segített a kármentés és segélyszolgáltatás irányításában, valamint az önkéntes segí-

tők munkájának összehangolásában. 2011 nyarán pedig két alkalommal is vendégül látták a Mátrában az iszapkatasztrófát szenvedett Devecser általános iskolásainak egy csoportját.

A méltatás kiter arra is, az egri karitászt szerepe „a társadalom elmaradott rétegeinek felzárkóztatásában pótolhatatlan; áldozatos, önzetlen, szeretetteljes munkájuk – melyet az esztendő minden napján végeznek – példaértékű”.

A Heves Megyei Közgyűlés által alapított, 2021-ben először átadott Heves Megyei Családokért-díjat azok a megyében működő települési önkormányzatok, intézmények, civil és gazdálkodó szervezetek, valamint magánszemélyek kaphatják, amelyek/akik a döntéseik meghozatala, fejlesztéseik megvalósítása, mindennapi működésük, tevékenységük során támogatják, segítik a családokat, hozzájárulnak a társadalom családbarát szemléletének erősítéséhez.

dokért-díjat azok a megyében működő települési önkormányzatok, intézmények, civil és gazdálkodó szervezetek, valamint magánszemélyek kaphatják, amelyek/akik a döntéseik meghozatala, fejlesztéseik megvalósítása, mindennapi működésük, tevékenységük során támogatják, segítik a családokat, hozzájárulnak a társadalom családbarát szemléletének erősítéséhez.

Forrás és fotó: Egri Főegyházmegye

Jubileumi horvát zarándoklat Győrben

A gradistyei horvátok május 1-jén tartották hagyományos anyák napi búcsújukat a győri székesegyházban. A szentmise főcelebránsa és szónoka Benkovich Ferenc pápai prelátus, székesegyházi kanonok, a győri Szentlélek-plébánia lelkipásztora volt, koncelebráltak Schmatovich János székesegyházi kanonok, emeritus professzor, valamint Drobilich József nyugalmazott plébános.

„Köszönetet mondunk ma Istennek – fogalmazott a szentmise főcelebránsa –, hogy 325 évvel ezelőtt az Istenszülő az együttérzés könyveivel ajándékozott meg bennünket ebben a székesegyházban, és hálát adunk azért is, hogy ötven esztendeje mi, horvátok is együtt ünnepelhetünk és köszönhetjük anyák napján a mennyei Édesanyát. Nehéz kommunista időkben kezdődött e zarándoklatunk, nagy kegyelem, hogy ma is itt lehetünk.”

Benkovich Ferenc atya, akinek nevéhez kapcsolódnak a hivatalos horvát zarándoklatok kezdetei, megemlékezett azokról az édesanyákról, akiknek serege annak idején betöltötte a győri székesegyházat, s akik nemcsak az anyanyelv szeretetét adták tovább gyermekeiknek és unokáinak, hanem a Krisztusba vetett hit értékeit és megtartó erejét is: „hitben és vallássságban neveltek bennünket. Hálát adunk azokért, akik még köztünk vannak, köszönettel imádkozunk a már elhunytakért.”

A húsvéti vasárnap olvasmányának apostoli válasza – „inkább kell engedelmesked-

ni Istennek, mint az embereknek” – valójában az emberi élet kulcskérdésére irányítja a figyelmet a szónok szerint: „Van-e helye a feltámadt Üdvözítőnek a mi életünk-

ben? Az emberi élet sötétségei, bűnei közepette a feltámadás hite nem tűnik egyszerűnek, az apostolok is olyan nehezen ismerték fel az Urat, mégis a küzdelmük és az Úrral való találkozás megerősítette őket a tanúságtételre.”

„Jobban szeretsz-e engem, mint ezek?” – hangzott az evangéliumi kérdés. Ferenc atya válaszában kiemelte, hogy „ha az ember valóban szereti Krisztust, nincs mitől, nincs kitől félnie. Az apostolok vállalták a jézusi életet, amelynek az öröme mellett része a megsejgyenítés és a nevetségesség tétele is. Vállaljuk-e mi is? Ha igen, nekünk

sem kell félnünk senkitől és semmitől, mint ahogy az apostolok sem félték, sőt inkább örültek, hogy vállalhatják Jézus Krisztusért a szenvedést is”.

Az első anyák napi horvát zarándoklatra 1972-ben került sor Benkovich Ferenc pápai prelátus kezdeményezésére. A vérről könnyezés 300. és a horvát búcsúk kezdetének 25. évfordulóján, 1997-ben Isten szolgája Franjo Kuharić bíboros, zágrábi érsek mutatott be szentmisét a győri székesegyházban. 1999-ben pedig Pápai Lajos győri püspök meghívására a kismartoni, a szombathelyi és a nagyszombat-pozsonyi főpásztorok, akiknek egyházmegyéiben a gradistyei horvátok élnek, az össztartozás kifejezésékként együtt zarándokoltak a győri Könyező Szűzanyához.

A Horvát Katolikus Egyház püspökeinek látogatása után a világiarvány idején sem maradtak el a búcsúk: 2020-ban a Tihanyi Bencés Apátságából vezetett az online térben közvetített imaórát Mogyorósi Ányos bencés atya, a Győri Egyházmegye Horvát Pásztorális Tanácsának vezetője; 2021-ben pedig Veres András győri megyéspüspök mutatott be szentmisét a zarándoklati napon, amelyen Egresits Ferenc győr-bácsi plébános szólt a hívekhez.

Forrás: Mogyorósi Ányos OSB

Fotó: Ács Tamás

PÉCSI EGYHÁZMEGYE

Rendházat alapít a Nyolc Boldogság Közösség

Új szerzetesi közösség kezd meg szolgálatát 2022-ben Pécsen – erről írt alá együttműködési megállapodást Felföldi László megyéspüspök és Bajnóczi Szilvia Sára CB szerzetesnővér, utóbbi a Nyolc Boldogság Közösség képviselőjében, május 3-án a Pécsi Egyházmegye püspöki hivatalában.

Felföldi László püspök kezdeményezésére és meghívására a közösség három szerzetesnővére költözik ez év nyarán Pécsre. Az erről szóló megállapodást az egyházmegye és a közösség képviselőinek hosszú hónapok óta tartó tervezése előzte meg.

Rendkívül fontosnak tartom, hogy az egyházmegyében működjenek olyan szerzetesrendek, melynek tagjai segítik a híveket az Istenre figyelés, az istenkapcsolat mélyebb és gazdagabb megélésében. Minden szerzetesi közösségnek megvan a sajátos, egyéni karizmája, mellyel szolgálják az Egyházat – mondta az alapítással kapcsolatban a főpásztor.

– A Nyolc Boldogság Közösség nővérei egyházi iskoláinkban, plébániákon szolgálnak majd; igyekeznünk maximálisan teret adni tevékenységüknek, mely a Pécsi Egyházmegye teljes területére kiterjed.

A nővérek a nyár folyamán érkeznek egyelőre az ideiglenes szállásukra, aztán szeptembertől már aktívan bekapcsolódnak az egyházmegye életébe. Közben pedig megkezdődik a rendház kialakítása, ahol hosszú távon meg tudják majd valósítani közösségi életüket – ismertette Felföldi László pécsi megyéspüspök.

dó tervezés fázisában érkezett meg hozzánk a püspök atya felkérése közösségi programok szervezésére a pécsi egyetemi fiatalság számára, valamint tanulmányaik alatti pasztorális keretek között történő kísérésükre. Ezzel elkezdődött egy közös gondolkodás arról, hogyan valósulhat meg ez az együttműködés, és ez került aláírásra a mai napon” – tájékoztatott Bajnóczi Szilvia Sára CB nővér.

A közösség pécsi alapítású rendháza alapvetően ifjúság-pasztorációs missziós tevékenységre épül majd, emellett szeretnének jelen lenni a felnőttképzésben. Azokra a saját

szervezésű eseményeikre is várják majd a híveket, ahol a közösség lelkiességén keresztül találkozhatnak Istennel.

A Nyolc Boldogság Közösséget (Communauté des Beatitudes, rövidítve: CB) 1973-ban alapították Franciaországban azzal a céllal, hogy a krisztusi boldogmondások útját járva váljanak Krisztus követőivé. A közösséghez különböző életállapotok tartoznak, van női és férfi szerzetesi ága (köztük papokkal); házasságban élő vagy egyedülálló laikusok is lehet-

nek a közösség tagjai. A különböző életállapotú híveket az úgynevezett megszentelt élet egyházi családja intézményi forma gyűjti egy lelki családba és közös testvéri életbe.

A Nyolc Boldogság Közösség 1988-ban telepedett le Magyarországon; három úgynevezett közös

segi jelenlében és egy misszióban tevékenykedik: Budapesten az Örökimádás-templomban, Homokkomáromban a kegyhely és a lelkiigyakorlatos ház szolgálatát végezve, valamint Kecskeméten és a kerecsendi misszióban. Ez a jelenlét egészül ki 2022-ben a Pécsi Egyházmegye hitéletébe történő bekapcsolódásukkal.

A Nyolc Boldogság Közösség érkezésével a pálosok, a Sacré Coeur, valamint a kármelita nővérekkel együtt négy szerzetesi közösség működik a Pécsi Egyházmegyében.

Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó: Hegyi László

Az egész kerület hasznára lehet

Erdő Péter megáldotta a pestszentlőrinci főplébánia közösségi házát

Május 1-jén, Munkás Szent József emléknapián köszöntötte Erdő Péter bíboros, prímás az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye területén jelenleg, illetve az elmúlt időszakban zajló, állami támogatásból megvalósuló beruházásoknál dolgozókat: tervezőket, kivitelezőket, műszaki ellenőröket, műszaki lebonyolítókat a pestszentlőrinci Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia közösségi házában.

A meghívottak – mintegy húsz helyszínen – templomok, valamint főegyházmegyei központi épületek felújításánál, új közösségi terek és óvodák építésénél végzik lelkiismeretesen a munkájukat.

A pestszentlőrinci Szűz Mária Szeplőtelen Szíve Főplébánia már régóta szeretett volna a temploma közelében egy épületet, mely ott-hont adhat a helyi közösségi programok számára. A tervek elkészülte után az építkezés 2021 júniusában kezdődött meg a plébániához tartozó ingatlan beépítetlen területén.

Mivel a közösségi ház hamarosan elkészül, Erdő Péter bíboros a munkások védőszentjének napját választotta a ház megáldására. A főpásztor köszönetet mondott a jelenlévőknek munkájukért, majd kiemelte, hogy a mai világban is nagy szükség van Munkás Szent József pártfogására. Különösen fontos azonban, hogy az ember ne csupán dolgozzon, hanem tevékenységén ott legyen Isten áldása is.

A Mária Szeplőtelen Szíve-templomban Harmai Gábor plébános is köszönetet mondott „minden építésznek, építőmunkásnak, hogy Szent József társai voltak, és munkájuk-

adó hivatás. A munka révén ugyanis az ember elhelyezi magát a világmindenségben. Megtalálja a saját szerepét, ha Isten akarata szerint végzi a feladatát.

Erdő Péter örömet fejezte ki, hogy megépült a közösségi ház, mert tudja, hogy „ez a közösség hosszú évek óta tervez, harcol, álmodzik azért, hogy a liturgián kívüli találkozásnak, oktatásnak, ünneplésnek, közösségi életnek méltó színhelye legyen. Ezt most közös összefogással sikerült megvalósítani.”

Zsuffa Tünde
Fotó: Lambert Attila

Ferenc pápa május 15-én szentmise keretében szentté avatja Charles de Foucauld-t a Szent Péter téren. Az úgy posztulátora Bernard Ardura OPraem, a Pápai Történettudományi Bizottság elnöke. Ő érte el, hogy elismerjék a csodát, amely lehetővé teszi a francia boldog szentté avatását. Bernard Ardur atyával néhány nappal Charles de Foucauld szentté avatása előtt az i.Media készített interjút.

Charle, az ács 2016-ban tizenöt métert zuhant egy állványról. Bernard Ardura elmondta, a fiatal munkás egyelőre nem kérte a keresztség szentségét. A posztulátor kifejtette, hogy Ferenc pápa miért tartja Charles de Foucauld-t korunk szentjének. Az *i.Media* interjúja az *Aleteia* katolikus hírportálon jelent meg.

– Miben volt különleges az ön számára Charles de Foucauld szenttéavatási eljárása?

– A csoda, amely lehetővé teszi, hogy Charles de Foucauld szentté válhasson, egészen rendkívüli. A csodák ritka kategóriájába tartozik. Nem „gyógyulás” esetéről van szó, hanem „megmenekvésről”. Technikailag be kellett bizonyítanunk, hogy a fiatal Charle megmenekült a baleset végzetes következményeitől, a haláltól vagy a tetraplégiától. (Négy végtagjának lebénulása; akkor fordulhat elő, amikor valaki gerincvelő-sérülést szenved el az első mellcsigolya felett. Ez a sérülés a nyaki gerincidegeket érinti, és a karok és a lábak teljes vagy részleges bénulását idézi elő – *a szerk.*) Az esetet egy aerodinamikai mérnök is megvizsgálta, figyelembe véve az esés időtartamát és azt a sebességet, amellyel a fiatal ács a földnek csapódott. Az orvosok ezen információk alapján, statisztikai adatokra támaszkodva következtettek a várható hatásokra. Az derült ki, hogy a történetek nem felelnek meg az ismereteink alapján kiszámított következményeknek. Charle lezuhant, és egy fadarab az oldalába fúródott. Egyetlen létfontosságú

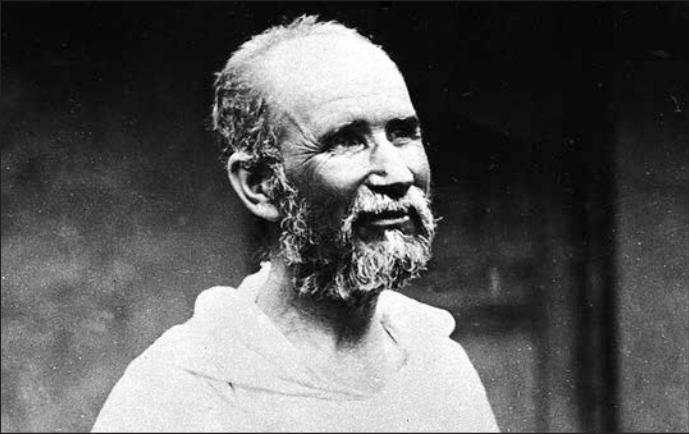
Charles de Foucauld csodájáról

Nyilatkozott a francia boldog szenttéavatási ügyének posztulátora

szervét sem érintette, és szövdmények sem jelentkeztek, sem fizikai, sem pszichés téren. Az öt műtő fiatal sebész azt mondta nekem: „Döbbenetes látvány volt, de egyből tudtam, hogy nem súlyos.”

– Miként lehetünk biztosak afelől, hogy a csoda Charles de Foucauld közbenjárására történt?

– Az egész bizonyítás, amelyen dolgoztam, abból áll, hogy rávilágítottam az eset kapcsán felmerülő gondviselészerű egybeesésekre. Mindenekelőtt egy időbeni egybeesés: a csoda Charles de Foucauld halálának centenáriumi évében történt, abban az évben, amikor a boldog egész lelki családja kegyelmekért és csodáért imádkozott a különböző földrészekén. A baleset pedig 2016. november 30-án történt, Foucauld atya halála évfordulójának (december 1.) előestéjén. Amint tudja, a liturgia a napot a vesperással kezdi, vagyis az előző napnyugtával. Este François Asselin, a vállalat vezetője, amelynél Charle is dolgozott, több tucat SMS-t küldött a barátoknak, hogy imádkozzanak a munkásáért Charles de Foucauld atyához. Tehát elmondhatjuk, hogy a csoda Foucauld atya halálának évfordulóján történt. Egy másik egybeesés, hogy a saumuri Charles de Foucauld-plébánián épp ekkor ért véget az ünnepeit előkészítő kilenced. Aztán vannak döbbenetes egybeesések a helyszínekben is: a baleset Saumur városában történt, ahol Charles de Foucauld akadémiaira járt, a négy évvel ezelőtt, 2012-ben alapított Charles de Foucauld-plébánia területén. Ezen a plébánián a hívek egész évben minden szentmisén Charles de Foucauld atyához imádkoztak szentáldozás után. Charle a balesetekor a Szent Lajos-iskola kápolnáján dolgozott. Ez az iskola adott otthont a plébánia centenáriumi ünnepségének.

– Charle, a fiatal ács, akivel a csoda történt, nem volt megkeresztelve, és úgy tűnik, mind a mai napig nem áll szándékában felvenni a keresztség szentségét. Ez nem meglepő?

– Ez egy kihívás... De talán Charles de Foucauld jelzése és tanítása; ő misszionáriusnak tartotta magát, de olyan misszionáriusnak, aki nem szavakkal prédikál, hanem a szeretettel. Az elképesztő csoda, amelynek tanúi voltunk, megerősíti bennem, hogy a Jóisten senkiről sem akar lemondani: amikor ad, egészen odaad, és semmit sem vár cserébe. Isten nem valamiféle viszonzásért adja az ajándékait. Charles de Foucauld nem sok hivatást ébresztett Algériában. Sőt, emberi mércével nézve inkább azt mondhatnánk, a missziója eredménytelennek bizonyult. A karizmája mégis olyan erős volt, hogy az egész világon elterjedt. Amikor pedig találkozol a Jézus Kistestvérei Női Szerzetesközösség tagjaival Bengaluruban, felteszed magadnak a kérdést: „Ez hogy lehet? Charles de Foucauld egész idáig eljutott?” XVI. Benedek pápának volt erre egy kifejezése, ami jól rávilágít arra, ami Charles de Foucauld atya működése nyomán történik: „A hit nem meggyőzéssel, hanem vonzalommal terjed.” – Azt hihetnénk, hogy a fiatal Charle megbizonyosodik Is-

ten létezéséről, miután sértetlenül megúsza a balesetet...

– Hát, igen... Ez magától értetődőnek tűnne egy klaszszikus sémában. Egyébként sokan kérdezik tőlem, hogy Charle kérte-e a keresztség szentségét. Úgy vélem, szembe kell néznünk a valósággal: ötven évvel ezelőtt a gyermekek kilencven százalékát megkeresztelték, valószínűleg Charle-t is megkeresztelték volna. A katolicizmus helyezte azonban megváltozott Franciaországban: kettőből egy gyermek házasságon kívül születik, s csupán a gyermekek harminc százalékát kereszteszik meg. Olyan társadalomban élünk, amelyben Istennek nincs helye többé. Már nem vagyunk nyitottak Isten felé.

– Mit jelent Charles de Foucauld Ferenc pápa számára?

– Számára ő egy egyetemes testvér: napjaink igaz szentje, az egyetemes testvériség szentje. Szentté avatása szenvedéssel és kíméletlen gyötrelmekkel terhelt időben történt. Minden háború testvérgyilkosság, de ami Ukrajnában zajlik, még annál is rosszabb. Ferenc pápa nagyon szereti Foucauld atyát. Miután előlvasa a Pierre Sourisseau által írt életrajzát, egy rövid bekezdéssel bővítette ki a Fratelli tutti (Mindnyájan testvérek) kezdetű enciklikája végét. Rá-

zött még két francia van: César de Bus és Marie Rivier. Ők ketten miben jelentenek példát a ma élő keresztyéneknek?

– César de Bus a 16. században élt, sok hasonlóságot fedezhetünk fel közte és Charles de Foucauld között. Jómódú családba született, kicsapongó életet élt, értett a fegyverforgatáshoz. És ő is átélhette a megtérést, vagyis inkább az újrakezdést, tekintve, hogy már meg volt keresztelve. Teljes mértékben csatlakozott a tridenti zsinat által elindított katolikus reformhoz. Minden erejét a katolikizmus tanításának szentelte, amit kivételes eszköznek tekintett a hívek képzésében, és megalapította a Keresztény Tanítás Kongregációját és a franciaországi orsolyiták kongregációját.

Charles de Foucauld-hoz hasonlóan – akit szintén születésekor kereszteltek meg – ő is újrakezdte hitéletét. Azt hiszem, kimondhatjuk: ők ketten az újrakezdés szentjei. César de Bus rájött arra, hogy a gyermekkorban megismert hitet a növekedés során fejleszteni kell, hogy érési folyamatot kell indítani benne, mielőtt elnőmul és jelentéktelené válna. Ezért ragaszkodott egy alapvető szempontoz, ez pedig az át- és továbbadás. Természetesen a hit vonzalommal terjed, de azzal a fel-tétellel, hogy szavakba lehes-sen önteni. Ez az, amit ma sa-jnálhatunk: a kulturális vagy spirituális továbbadás hiá-nyát.

Marie Rivier egy filigrán hölgy... és egy erős nő! A francia forradalom idején, amikor minden kolostort bezártak, Marie Rivier kongregációt alapított. Bízott a Gondviselésben, és nem félt szembe-menni az árral. Jean-Baptiste Forque jut róla eszembe, egy tiszteletreméltó atya, akinek az ügyével foglalkoztam. Róla mondták, hogy ő „a szeretet vakmerője”. Úgy vélem, Marie Rivier pedig méltán lehetne „Jóisten vakmerője”.

(Charles de Foucauld életének titkáról – tanúságtétel olvasható lapunk 11. oldalán).

Forrás: Aleteia.org
Fordította:
Balláné Sárközi János

Folytassuk a szeretet tetteit!

Hála a Fokoláre Mozgalom pakisztáni gyerekeket támogató gyűjtéséért

Száz kirekesztett, nyomorban élő pakisztáni gyerek tanítását tudják idén biztosítani a Fokoláre Mozgalom által kezdeményezett gyűjtés segítségével. A sikerért hálaadó szentmisét tartottak május 2-án este Budapesten, a Rózsafüzér Királynéja-templomban. A szertartást Nagy Károly plébános mutatta be, Téglásy Klára és Tóth Judit számolt be az akcióról.

A Fokoláre Mozgalom két elkötelezett tagja öt éve csatlakozott egy Pakisztánban működő szociális központ programjához, amelynek keretében adományokat gyűjtenek a szegény gyerekek iskoláztatásához. Elmesélték, hogy nagyon hátrányos helyzetű hindu és keresztény, kaszton kívüli gyerekeket támogatnak, akik segítségük nélkül nem járhatnának iskolába. Nagy nyomorban élnek, többen a híd alatt. Pakisztánban április elején kezdődött a tanév, idén közel tízmillió forintos támogatást tudtak nyújtani, és ezzel száz gyerek tanulását biztosítani. A központ a gyerekek családjait is segíti a megélhetésben.

Köszönetet mondtak Nagy Károly atyának és a templom közösségének is. Ha minden adományozó eljönne, tele lenne a templom – jegyezték meg –, de mivel sokan távolabbi településekről küldenek adományt, ők imájukkal vannak csak jelen. A pakisztáni közösség is küldött üzenetet, kifejezték hálájukat a támogatásért. Az oltárt ez alkalomból egy szép himzett terítő takarta, amelyet korábban Pakisztánból kaptak ajándékba, az ottaniak haláljának jeleként. Nagy Károly atya a napi evangéliumhoz kapcsolódó homíliájában is a pakisztáni segélyakciót állította a középpontba. „A csodálatos kenyérszaporítás utáni napon...” – e szavakkal kezdődött az aznapi evangéliumi rész. A pakisztáni akció is csodálatos kenyérszaporítás, kicsiben kezdődött, fillérekkel, 100 forintos gyűjtéssel, és az évek során sok millió forint gyűlt össze. Sok gyermek tanítatását sikerült kifizetni, ez lett „az öt kenyérből és a két halból”. „Ne olyan eledelért fáradozzatok, amely megromlik, hanem olyanért, amely megmarad az örök életre” – tanította az aznapi evangéli-

umban Jézus, előkészítve eu-charisztikus beszédét. Mi marad meg az örök életre? – tette fel a kérdést Nagy Károly. A szeretet és a szeretet cselekedetei. Az emberek siettek Jézushoz, hogy testük jóllakjon, és ő megtanította, hogy van más is, ami megmarad az örök életre, ezért fáradozzunk. A mennyországba csak a jó cselekedeteket vihetjük magunkkal. „Amit egynek a legkisebbek közül tesznek, azt nekem teszitek” – Jézus másik tanítását idézve emlékeztetett a kitasztottakra, a kaszton kívüli kicsinyekre. Jézusban hinni azt jelenti, komolyan venni ezt a tanítását is – ahogyan tette az is, aki száz forintot adott, vagy aki ezret, vagy aki három gyerek egész éves tanulását támogatta. Végül azt kérte, folytassuk így az életünket, táplálkozva az Oltáriszentséggel, gyűjtve, ami megmarad az örök életre, a szeretet tetteit folytatva. A szentmise könyörgéseiben megköszönték, hogy egy kicsi megvalósulhatott abból, amit Ferenc pápa kér: egy szegény, szegénye-

kért élő Egyház. Kérték az Urat a szegény gyerekekért, az éhező családokért, a gondozói-kért, pedagógusai-kért, a támogatóikért és új segítőikért. A szentmise végén megrendítő imádság hangzott el a békéért Ukrajna, Jemen, Mianmar, Szudán, a Közép-afrikai Köztársaság és az egész világ számára, a föld minden pontján és az emberek szívében. Különösen imádkoztak az elfeledett konfliktusokért, és hogy legyen vége a háború tüzeinek és győzön a párbeszéd a békekeresés útján Ukrajna és Oroszország között.

Thullner Zsuzsanna
Fotó: Lambert Attila

Megment a káosz, az embertelenség veszélyétől

Nemzetközi tanácskozás a családok egyházi és társadalmi szerepéről Vácon

A Katolikus Családszervezetek Európai Szövetségének (FAFCE) Vácra összehívott közgyűlése adott alkalmat arra, hogy találkoztak egymásnak azok az egyházi és civil közösségek, állami döntéshozók, akik és amelyek mindannyian a családok felemelésére irányuló megoldásokat keresnek. Május 4-én a váci Piarista Kilátó Központban tartottak számos főpásztor részvételével konferenciát.

Magyarországi és külföldi családszervezetek, családmozgalmak képviselői, családreferensek számára szervezett konferenciával nyitotta meg közgyűlését a Katolikus Családszervezetek Európai Szövetsége Vácott, a 18. századi ferences kolostor felújított és új funkciókra átalakított, ma a piaristák által működtetett épületében. Az egykori kolostorkert ma konferenciaterem. A mennyezet üvegfedést kapott, így még este hétkor is természetes fényben hallgatjuk az előadókat.

A konferencián a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) tagjai is jelen voltak, a megszólalókon kívül Ternyak Csaba egri érsek, Udvardy György veszprémi érsek, Kocsis Fülöp metropolita, Szocska Ábel nyíregyházi püspök, Hortobágyi Círil pannonhalmi főapát, Varga Lajos váci segédpüspök; a köz- és politikai élet képviselői; mások mellett Rétvári Bence miniszterhelyettes, az Emberi Erőforrás Minisztérium parlamenti államtitkára.

Marton Zsolt váci megyéspüspök, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) családreferense meghívására érkezett hazánkba és tartja itt tavaszi közgyűlését a FAFCE. Negyven külföldi résztvevő – belga, francia, holland, ír, lengyel, litván, máltai, olasz, osztrák, román, San Marino-i, spanyol, szlovák, ukrán szervezetek képviselőit. Nagy számban vannak jelen az MKPK tagjai, az országos családreferensi hálózat felelősei, valamint magyar családszervezetek és családmozgalmak képviselői.

Megnyitójában Marton Zsolt azt fogalmazta meg, már maga a helyszín – az alapok, a Szent Istvánhoz fűződő székesegyház, majd a 18. században kezdődő ferences jelenlét – arra emlékeztet, hogy őseink elkötelezettségét a keresztény értékeken álló civilizáció mellett mi is megéljük, és tanúságot teszünk a hitünkről és a krisztusi erkölcsi rendről. Azt hirdetjük és valljuk, hogy „a férfi és a nő szeretetszövetsé-

ge, és az ebből fakadó család társadalmi és egyházi létünk alapsejtje, ami nem cserélhető fel semmivel”.

Erdő Péter bíboros, prímás *A család részvétele a társadalom fejlődésében* című előadásában arra a következtetésre jutott, a közösség – így a család is – tudja megmenteni az embert, a társadalmat az önzés, a káosz, az erőszak veszélyétől, az embertelenségtől. A társadalom igazi fejlődésének, jobbá válásának kulcsa az emberi személy, akit „Isten önmagá-

ért akart”. Az emberi személy semmilyen körülmények között nem válhat eszközzé saját fejlődésén kívüli célok érdekében. Hivatása túlmutat az időn és téren, arra kapott meghívást, hogy örök szeretetközösségre lépjen Istennel. Szabadságot kapott, s ezzel tudatos lehetőséget a felelős mérlegelésre, a mindenség összefüggésének elfogadására, melyet ha felismer, át kell rendeznie életét. „Isten társas lénynek akarta”, közösségre szóló hivatása van.

Ezt erősíti meg a filozófia, kezdve Senecától, Arisztotelészen át Nicolaus Cusanusig. És ebből a felismerésből fejlődtek ki olyan újkori elméletek, mint a társadalmi szerződés, melynek – elmélete legutóbbi képviselői szerint – a nép és az Isten szövetségén kell alapulnia. XII. Leó pápa figyelmeztet arra, hogy a társadalmi szerződés ideológiai sokszor az emberről alkotott hamis felfogáson alapulnak. Így kerülhetünk rá a liberális individualizmus tévútjára,

szemlélnünk” – fogalmazott Erdő Péter.

Veres András győri megyéspüspök, az MKPK elnöke szerint egy „veszélyes, türelmetlen és intoleráns ideológia okozta ellenszélben kell még tudatosabbá tenni és képviselni azt az értékrendet, mely szerint a család szeretetszövetség, a gyermek áldás, Isten ajándéka”. Ebben az alapvető emberi közösségben tud ugyanis kiteljesedni az ember élete, ha a teremtő Isten adta természetes rend szerint él. „Nagy szükség van az Önök munkájára, amely a Katolikus Egyház tanítását jogi eszközökkel – az ideológiai küzdelmeket is felvállalva – kész megvédeni a keresztény ember-, házasság- és családképet” – méltatta a FAFCE munkáját.

Vincenzo Bassi, a FAFCE elnöke az európai családszervezetek összefogásának jelentőségét emelte ki: Találkozunk, hogy fejlesszük kapcsolatainkat, hogy tanuljunk egymástól, hogy közös céljainkért – ami a család szeretete – együtt tegyünk. Ez a család-hálózat jelenti az Egyház jövőjét, amennyiben a lelkipásztorokkal egységben működik. Együtt tudjuk előmozdítani a közjót és a fejlődést. Ennek vagyunk itt a tanúi – köszönte meg a lelkipásztorok jelenlétét Vincenzo Bassi.

Az elnök Stefano Zamagni professzort, a Pápai Társadalomtudományi Akadémia elnökét idézte: a szubszidiaritás elvével összhangban „sürgősen fel kell gyorsítani az átállást egy újraelosztó jóléti állam modelljéről egy teremtő

jóléti modellre, amelyben a családokat többé nem a közös pusztta tárgyainak, hanem alapnyainak tekintik, akik maguk is felelősek a jólétért”.

Bassi azt fogalmazta meg, a FAFCE missziója, hogy hálózatiépítésre, információgyűjtésre és hatékony beavatkozásra vállalkozzon az európai intézményeknél – különösen az Európai Tanács, az Európai Parlament és az Európai Bizottság esetében –, főként az azzal a céllal, hogy emlékeztessen a család alapvető szerepére közösségeinkben, és figyelmeztessen az európai nemzetekekre a demográfiai tél valóságára, amelyet sokan a nyugati társadalmak valóságos öngyilkosságának tartanak.

Az elnök szerint a FAFCE mint közösség elősegítheti jó gyakorlatok európai szinten való bemutatását, biztosíthatja családügyi programok fenntartását, a tagszervezetek hosszú távú működéséhez adhat motivációt. Emellett evangelizáló szerepe is van, hiszen együttműködést keres nem katolikus családügyi szervezetekkel.

„Bár sokan élnek látszólag egyre jobb körülmények között, egyre gondtalanabban, a mélyben az emberi közösségek a szétesés jeleit mutatják. Mit tehetünk?” – Novák Katalin megválasztott köztársasági elnök a feltett kérdésre válaszolva videóüzenetében kifejtette, a követendő út, ha „hitet teszünk közösségi értékeink megővése mellett, és keressük a szövetségeket Európában és a világban”. Példaként rámutatott a kutatóintézetek, keresztény szellemi műhe-

lyek, család- és életbarát civil kezdeményezések védőhálójára, a családok mögött álló felekezetre, mely megerősíti a családbarát kultúránk alapvetéseit.

Schanda Tamás politológus három év alatt háromgyerekes apukává váló életéből vett példákval tett vallomást a család mellett. Ez az a közösség, ahol a hibáink ellenére is szeretnek minket, ahol szerethetünk. Ez az a közösség, mely folytonosságot biztosít, mert nem velünk kezdődött, nem ér velünk véget, és a „csoda terepe is”, mely kitágítja létünket, közösséget teremt és tart meg. Abban az Európát sújtó demográfiai télen, melyben a család – sőt, az élet – válságában azt látjuk, hogy a kapcsolatokat, a férfi és nő kapcsolatát szerződésnek kezeli, nem pedig szövetségként. „Az emberiség szövetségben van Istennel, az egyén a nemzeti közösséggel, a férj és a feleség pedig egymással. A szövetségben nincsenek apróbetűs részek, amelyek ha kényelmetlenné válnak, megoldásokat keresünk a felbontására. A szövetségben csak igenek vannak és vállalások. Rajtunk múlik, hogy a tél a pusztuláshoz vezet, vagy találunk kiutat a tavaszhoz.”

Molnár Balázs, a Kopp Mária Intézet stratégiai és koordinációs elnökhelyettese a magyar kormány családpolitikáját mutatta be, melynek jövőképe a stabil házasságban, saját otthonában élő, a munkát és a magánéletet összeegyeztetni tudó család. Számokkal igazolta annak eredményességét: A gyermekvállalási kedv a legnagyobb mértékben Magyarországon emelkedett az Európai Unióban. Az elmúlt bő évtizedben Magyarországon megduplázódott a házasságkötések száma, miközben a válási adatok hat évtizedes mélypontra vannak. Jelentős mértékben csökkent az abortuszok száma. A kormány családtámogatási rendszere valóban opciót kínál a családnak, az anyát otthon tud maradni, de munkát is tud vállalni a gyerekek mellett. Molnár Balázs méltatta a család érdekében bontakozó és erősödik az összefogást, mely jelentősen hozzájárul a társadalom családbarát szemléletének kialakításához.

Trautwein Éva
Fotó: Merényi Zita

VÁRJUK KEDVES OLVASÓINKAT A SZENT ISTVÁN KÖNYVHÉTEN!

A keresztény könyvkiadók legrangosabb hazai seregszemlén,
május 16. és 21. között, a budapesti Ferenciek terén
20% kedvezménnyel kaphatók saját kiadású könyveink

Uj Ember
kiadványok

„Jobb nekem csonkán bemenni az örök életre...”

Kovalcsik Cirill ezüstmisés ferencessel beszélgettünk

(Folytatás az 1. oldalról)

– **Hol nőtt föl?**

– Szüleim már Budapesten éltek, ott jártam iskolába is. Boldog, biztonságos gyermekkorom volt. Az ELTE-n végeztem történelem–orosz szakon, mind a kettőt nagyon szerettem. Az egyetem alatt Szent-péterváron – akkori nevén Leninrádban – töltöttem egy évet, és a prágai egyetemen hét hónapot, éppen az 1989-es forradalom idején. Bölcsész vagyok és kétbalkézes, az öcsém pedig műszaki ember, nagyon ügyes. A nagyszüleinkre ütöttünk: az apai nagyapám hetvenévesen, amikor nyugdíjba ment, elolvasta a család háza táján fellelhető összes könyvet. Az anyai nagyapám pedig állandóan mesterkedett, javított, fűrt-faragott, szerelt. Rájuk hasonlítunk.

– **Milyen nyelveket beszél?**

– A vezetéknevem Kovalcsik, a szerzetesi nevem Cirill, ezért Felvidéken szlováknak gondolnak, mert ilyen névvel magyar ember ott nemigen él. A keresztnévem Zoltán, ami inkább árulkodik arról, hogy milyen nemzetiségű vagyok. Érsekújváron tanultam meg a szlovák nyelvet, de volt előzménye is a szlováktanulásomnak. Amikor szentelték, a rendtartomány műszaki ellenőre Piliscsabán a szlovák kisebbségi önkormányzat és az egyházköztség elnöke volt. Elhívott a szlovák miséjűkre. Magyarul mondták a misét, a hívek pedig szlovákul énekeltek. Ezt rettentő igazságtalannak éreztem. Elvállaltam, hogy hivatott egy szlovákul mondok nekik misét, hiszen felolvasni tudtam, és egy kis prédikációt is képes voltam összeállítani a prágai cseh tanulmányaim segítségével. Kezdetben még csehes, oroszos volt az a szlovákom, de azt szoktam mondani, ha meginnék egy pohár Beche-rovkát, amit sajnos nem tehetek meg, még folyékonyabban tudnék beszélni. A szlovák mellett az orosz, az angolt, a csehet is használom.

– **Hogyan kapta a papi-szerzetesi hivatását?**

– Érdekes út volt. A szüleim megkeresztelkedtek, katolikusok voltak, de nem gyakorolták a vallásukat. Ferences iskolákban nem ritka, hogy a diákok találkoznak Zeffirelli Szent Ferenc-filmjével. Én Kóbányára jártam középiskolába, az akkori I. László, most Szent László Gimnáziumba, mégis megismertem ezt a filmet, és erősen hatott rám. Zseniális iskola volt! Hihetetlenül összetartó közeg, nagyszerű osztályfőnökkel. Amikor később az olasztanárnőnk meghalt, a gimnázium tanárai eljöttek a Margit körúti ferences templomba szentmisére, és sorra megáldoztak. Az egyik tanárnő azt mondta: „Zolikám, én azért nem áldoztam, mert református presbiter vagyok.” A gimnáziumban az osztálytársaim ha-

tására kezdett elmélyülni a hitem.

Egyszer éreztem, hogy beszélnem kell egy atyával, és tudtam, hogy a gyónásnál lehet. A Mátyás-templomban ki volt írva, hogy hivatali idő ekkor és ekkor. Bekopogtam az irodába, bejelentettem, hogy gyónni szeretnék. Az atya nem küldött el, hanem kitette a „Mindjárt jövők” táblát. A Mátyás-templom közössége befogadott, elhívtak ministrálni is. Hihetetlen vonzása volt az oltárnak. Amikor ministránsként azon az oldalán álltam, ahol a pap, ráláthattam Lotz Károly freskójára is, amely Szent Ferencet és a harmas fogadalmat ábrázolja. Fontos volt az is, hogy első éves egyetemistaként Balatonakaliban voltam szentmisén, és bementem gyónni Sallai esperes úrhoz. Megkérdezte, miért nem megyek ferences szerzetesnek. Életemben nem találkoztam vele azelőtt, így nem tudott az előzményekről.

– **Mikor jelentkezett a rendbe?**

– 1986-ban, de akkor azt a választ kaptam, hogy mivel egyetemista vagyok, és numerus clausus van (sok volt a növendék), előbb be kell fejeznem a tanulmányaimat. 1990-ben Hegedűs Kolos atya friss diplomásként fel is vett a rendbe. Március 26-án kezdtem orosz tanítani a szentendrei Ferences Gimnáziumban, mert az orosz tanárnő ve-

”
Eddig járókerettel közlekedtem, most tanulom, hogyan kell mankóval. Nagycsüttörtökön én készítettem el a testvéreknek az ételt, szerettem volna megvendégtetni őket, húsvéthétfőn pedig a volt diákjaim ikreit kereszteltem

szélyeztetett terhes lett. Az iskola azóta is meghatározza az életemet. Akkoriban nyolc osztályunk volt 300 diákkal és 21 tanárral, én voltam köztük a legfiatalabb. Most 520 diák tanul az iskolában, 16 osztályban, és több mint 50 a tanárok száma. Hatalmas változásokat éltünk meg együtt.

– **Hogyan teltek a növendékei?**

– Egy év jelöltség után Esztergomban voltam novícius, majd teológiát végeztem Szege-den. Amikor 1994-ben megkezdődött a hatosztályos képzés a szentendrei iskolában, Fekete András atya visszahozott osztályfőnöknek, pedig még nem voltam örökfogadalmas. Akkoriban Pasaréten laktam, majd 1996-ban a Margit körútra kerültem. Ott Kolos atya megkérdezte, hogy cserkészekkel vagy ministránsokkal szeretnék-e inkább foglalkozni. A ministránsokat választottam, a cserkészetről nem sokat tudtam. Néhány évvel később már negyvenöt ministránsruha készült, a legnagyobbaknak nem is jutott.

– **A hivatása mindig egyértelmű volt?**

– Talán igen, de előfordult, hogy elbizonytalanodtam. Amikor Balázs atya tizenkilenc éves koromban azt mondta, négy évet kell várnom, úgy gondoltam, akkor nem leszek szerzetes. Kaptam meghívásokat, elmondták, hol tudnának elképzelni oktatóként saját szobával, az ajtón a nevemmel, ami tetszett is. Később az akkori tartományfőnök szerette volna, ha további tanulmányokat végzek, de a szentendrei gimnáziumban otthon éreztem magam, mint hal a vízben. Ez az iskola éppen megfelelő egy olyan cápának, amilyen én vagyok.

– **A ministránsokkal hogyan foglalkozott?**

– Semmi különöset nem csináltam velük. A ministráns-foglalkozáson tanultunk is, de emellett jókat játszottunk, beszélgettünk. A szerda esti miséken, a foglalkozás után mindig sokan ministráltak. Az azt követő Szent József-litániára kitaláltam, hogy legyen sok gyertya, tömjén, mikrofonozás, gyakoroljanak a gyerekek. Többször kirándultunk is. Egyszer nem volt nálunk focilabda, így virtuálisan fociztunk, amit a mai harmincasok még mindig emlegetnek. Nyaranta a focikupával egybekötött ministránstalálkozóra százötven gyerek érkezett a ferences plébániáról, még Kárpátaljáról és Erdélyből is. Én is hoztam csapatot a Felvidékről. Mindig mondták a fiúk, hogy az a legjobb négy nap az évben. Örök egy képet: két olyan politikus unokája és gyereke állt együtt az oltárnál, akik politikai téren durván leszólták volna egymást, a gyerekek ministrálásakor mégis békében együtt voltak a szentmisén.

– **Hogyan került Érsekújvárra?**

– A jelöltév alatt jó barátok lettünk az egyik jelölt testvérrel, Konráddal. Úgy gondoltuk, hogy a ferencesek hidak lehetnének a szlovákok és a magyarok között. Amikor Konrád 1998-ban pap lett, három évet töltött az érsekújvári kolostorban, aztán Fülekre he-

lyezték, mert ott még nagyobb szükség volt rá. Az érsekújvári ferences templom így lelkipásztor nélkül maradt. Konrád megkért, hogy egy évig legyek az ottani hívek pásztorra, akik kiálltak azért, hogy mehessek. Konrád atya megkezdte ott a közösségépítést, így folytattam. A gyerekek által sikerült szólítani a családokat és az idősebbeket is. Az egy évből végül jóval több lett, most a huszonegyedik esztendő-t töltöm ott...

Péntekenként tanítás után útnak indulok, a hétvégeket kint töltöm. Szoktam mondan, hogy már jól meggazdagodott rajtam a Volán, a váci komp, a magyar és a szlovák vasút. Virágvasárnap a feléves kórházi tartózkodásom után végre újra el tudtam menni hozzájuk, autóval vittek. Járókerettel botorkáltam a körmeneten, de boldog voltam, mert a közösség magára talált, nem veszett el, és megerősödött a kis kórus is, pedig a járvány miatt ott szigorúbbak voltak a korlátozások, mint Magyarországon. Amikor elrendelték a templomok bezárását, két nappal később már működött a Facebook-csoportjuk, ahová mindennap feltöltöttem a szentmise-közvetítéseket innen, a szentendrei gimnázium kápolnájából. Ezeket nagyon sokan megnézték. Rettenetes érzés volt, hogy én, a pásztor itt vagyok, a nép pedig ott.

– **Csodálom, hogyan lehet többi életet élni: Budapesten, Szentendrén és Érsekújváron.**

– Van, aki két, én három végén égettem a gyertyát. Nem bírtam magammal, beiratkoztam a Kánonjogi Posztgraduális Intézetbe is. Jobban kellett volna vigyáznom magamra, nem lett volna szabad mindent elvállalnom, és fontos lett volna, hogy jobban figyeljek az egészségemre. Amikor 2004-ben hasnyálmirigy-gyulladással kórházba kerültem, végignézt rajtam az orvos, és azt mondta, nem vagyok az a kifejezetten alkoholista típus. Mondtam, hogy nálam ez szakmai ártalom, napi fél deci bor biztos, hogy lecsúszik... Persze a betegség oka nem ez, hanem a kimerítő életmódom volt. Már akkor cukorbeteg voltam. Emlék-

szem, a nagyapám még főzte az inzulint. Amikor az orvos elmagyarázta, hogyan kell majd beadnom, egészen megkönnyebbültem, hogy csak ennyi lesz... Ezzel együtt kell élnem. Ahhoz, hogy jól legyek, be kell tartanom a szabályokat. Egy szerzetesben kell hogy legyen fegyelem, ám most már nemcsak az előjáró szavára kell figyelnem, hanem az orvosára is. Elkezdtem újra úszni, biciklizni. Negyvennyolc évesen harminchat perc alatt futottam le a margitszigeti kört.

– **Most új fejezet kezdődött az életében, múltábat kapott.**

– Szeptemberben a száraz sarokbőröm mélyen berepedt, baktériumok jutottak be a sérülésen keresztül a szervezete-mbe, és megtámadták a csontot is. A cukorbetegség csak hátráltatta a gyógyulást. A Budai Irgalmasrendi Kórház sebészetére fogadtak be szeptember 16-án, ami éppen az örökfogadalmam napja. Az Úristen így kérdezte meg tőlem, hogy szeretem-e még. A műtétem Szent II. János Pál ünnepére esett. Vele különlegesen jó, tiszteletteljes kapcsolatban vagyunk. Szentképként őrzöm azt a fényképet, amin kezet fogunk egymással. Erről és a többi kórházról is csak felsőfokban tudok beszélni, mindenkire nagyon odafigyeltek. Az orvosom sírva végezte az amputációt. Tehetetlenek voltak a fertőzés miatt, nem volt más lehetőség. Gondoltam, jobb nekem csonkán bemenni az örök életre...

De a baj nem jár egyedül. Amikor hazajöttem, elestem, olyan szerencsétlenül, hogy begyulladt a csonk vége. Diákjaim apja, egy kedves orvos bevitt az esztergomi Vaszary Kolos Kórházba, az osztályára, ahol egy speciális technikával megmentette a lábamat a további amputálástól. Mindennap beszélgettünk az orvossal, barátság alakult ki közöttünk. Egy hónapot voltam ott, emiatt is később a rehabilitáció, de egy jó barátért egy évet is érdemes kórházban tölteni. Januárban kerültem a budakeszi rehabilitációs intézetbe, ahol még egy korrekciós műtét várt rám.

A kórházakban is minden-nap miséztem, tudták rólam,

hogy pap vagyok. Hosszú volt a fél év. Azt szoktam mondani, annyi unalmas lelkigyakorlaton vettem már részt életemben, beleértve azokat is, amiket én tartottam... Ilyen izgalmas lelkigyakorlaton még soha nem voltam. Mindennap megkérdezte a Jóisten: „Te Cirill, még mindig kitartasz mellettem?” És akkor mondtam, hogy igen, de most megyek aludni. Nem voltak keserű napjaim.

– **Hogyan tudta így megélni mindezt? Nem sokunknak van olyan tapasztalata, hogy gyászoljuk magunkat, mert elvesztettük a testünk egy részét.**

– Az utolsó műtétem előtt a főorvos úr azt mondta, előfordulhat, hogy combból kell elvégezni az amputációt. Ébredés után a kezemet nagyon lassan végigcsúszattam a jobb lábamon, hogy érezzem, meddig van meg. Ez nagyon nehéz volt. Mindig vártam kicsit, csak aztán toltam lejjebb a kezem. Még mindig nincs itt a kötés, még mindig nincs... Amikor elértem a térdemet, megkönnyebbültem.

Az amputáció utáni első éjszaka is nehéz volt. Akkor azt a célt tűztem magam elé, hogy szeretnék egyedül eljutni a mosdóba. A következő céloom az volt, hogy misézzek, majd az, hogy mehessek tanítani. Április 9-én, virágvasárnap vigíliáján már újra Érsekújváron mondtam misét a templomban, és végigszolgáltam a nagyheti szertartásokat is. Az ezüstmisém ott a húsvéti nagymise volt, a Margit körúti ferences templomban pedig az isteni irgalmasság vasárnapján ünnepeltünk. Húsvét után újra taníthattam. Amikor a tábla felé fordultam, és rajzoltam rá valamit, könnyes lett a szemem, hogy fél év után végre újra krétát foghatok a kezembe. Ez az, amit szeretek!

– **Hogy érzi most magát? Hogyan él újra itthon?**

– Egy hónappal ezelőtt kaptam múltábat. Olyan érzés, mintha néptáncos csizma lenne rajtam. Nincsenek fantomfájdalmaim. És mintha két lábam lenne: ha az egyik zsibbad, akkor a másik is. Megvan a járás technikája, és arra is megtanítottak, hogy jól essek. Kétszer már használnom is kellett ezt a tudományomat, de az esés szerencsére nem okozott semmi bajt, az egyiknél csak az állam ütöttem be. Eddig járókerettel közlekedtem, most tanulom, hogyan kell mankóval. Nagycsüttörtökön én készítettem el a testvéreknek az ételt, szerettem volna megvendégtetni őket, húsvéthétfőn pedig a volt diákjaim ikreit kereszteltem. Sokan küldenek nekem üzenetet, imádkoznak értem, és ez nagyon megerősít. Nem nőtt vissza a lábam, ez tény, csak rövidebb lett. De béke van a szívemben, nem keseredek el. Tudom, hogy vigyáznom kell magamra.

Vámossy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápolna: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltáriszentség előtt. 22 órakor szentmise. Cím: 1125 Budapest, Galgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest, IX. kerület, Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 órakor kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitáscsoportjának szándékára, a harmadikon az imaládába elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest, V. kerület, Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel öt óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarország, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Elsőpénteki missziós konferenciabeszédek a magyar családokhoz a városmajori Jézus Szíve-templomban (Budapest, XII. kerület, Csaba utca 5.). A 18 órakor kezdődő szentmisék után a kistemplomban beszélgetés az elhangzott homíliáról. Mindenkit szeretettel várnak. Bővebb információ: <https://www.varosmajoriplebania.hu/>

Kaposfüreden, Szűz Mária Efezusi Háza (7400 Kaposfüred, Álomlás u 61/a) várja az engesztelő híveket minden első szombaton 10 órától közös rózsafüzér-imádságra, melyet nemzetünk és hazánk lelki megújulásáért ajánlunk fel. Zarándokcsoportok bejelentkezése: Mezőfi Zoltán +36/70-363-7645. www.mariahaza.hu

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor, a budapest-belvárosi Nagybologasszony-főplébánia-templomban (Budapest, V. kerület, Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

Csobánka – Szentkúton a régi hagyományokhoz híven folytatód-nak a nagy múltú elsőszombati szentmisék. Mindenkit szeretettel vár-nak a festői szépségű Mária-kegyhelyen 2022. május 7-től október hónapig minden első szombaton a szentkúti kápolnában fél 11 órakor kezdődő ünnepélyes engesztelő rózsafüzér-imádságra és a 11 óra-kor kezdődő szentmisére.

KILENCED

A budapesti Szent Rita-templomban (Budapest, VIII. kerület, Kun utca 5.) február 3-ától lelkigyakorlat-sorozattal készülnek a szent május 22-ei ünnepére. Szent Rita 15 évesen át viselte homlokán Jézus töviskoszorújának egy sebé, ezért tisztelői 15 héten keresztül, min-den csütörtökön (nagycsütörtök kivételével) imádsággal fordulnak a lehetetlen ügyek közbenjárójához. Ebben az évben a reggel 8 órakor kezdődő szentmiséket Fábry Kornél atya tartja, a nagykilenced mot-tója: Eucharisztia és a Szentlélek. Mindenkit szeretettel várnak. A szentmisék élőben is követhetőek, illetve visszanezhetők a www.szentritatemplom.hu oldalon.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (2016 Leányfalu, Mó-ricz Zsigmond út 141.) IDŐPONTVÁZOS: 2022. május 19-én 18 órától 22-én 13 óráig Dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata „A belső gyógyulásról”. Június 3-án 18 órától 6-án 13 óráig pünkösdi lelkigy-a-korlat Lukovits Milán ferences atyával. Június 16-án 18 órától 19-én 13 óráig Kardos Csongor ferences atya lelkigyakorlata „A művészetek által közelebb Istenhez” címmel. Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

BOLDOGASSZONY ZARÁNDOKVONAT - Csíksomlyó

Jún. 2-5. **Helyek korlátozott számban!**

Buszos csatlakozás a Budapestről induló vonathoz!
ÚJDONSÁGI Vidéki autóbuszos szállítás: Szeged, Miskolc, Pécs, Szombathely és Nagykanizsa irányából Budapest Keleti pályaudvarra.

Csíksomlyói búcsú autóbusszal

Jún. 2-6. **Helyek korlátozott számban!**

Lelkivezető: **Kiss György** atya. Részvételi díj: 82 990 Ft/főtől
Van még pár hely! Még többet lát Erdélyből!

MISSZIÓ ZARÁNDOKVONAT – Csíksomlyó

Jún. 3-5.
Lelkivezetők: **Böjte Csaba** testvér, **Michels Antal** és **Hajagos Gyula** atya. Részvételi díj: 39 990 Ft/főtől
Rendkívül kedvező áron ott lehet a Csíksomlyói búcsún!

FEKETE MADONNA ZARÁNDOKVONAT

Jún. 20-24.
Lelkivezetők: **Veres András** püspök, a MKPK elnöke, **Tamás József** ny. segédpüspök és **Bátor Botond** OSP
Részvételi díj: 69 990 Ft/főtől

Újra! ZARÁNDOKVONAT - MEDJUGORJE

szept. 12-16.
Lelkivezető: **Székely János** püspök
Részvételi díj: 39 990 Ft + 100 euró/főtől

MISSZIÓ TOURS UTAZÁSI IRODA

Tel.: **+36 20 565 3258** www.missziotours.hu
www.misszioutazas.hu www.zarandokvonat.hu

Engedélyszám: 00-00029

Ünnepi üzenetküldő

Köszöntse szeretteit az Új Ember hasábjain! Üzenjen névnap, születésnap, házassági év-forduló alkalmából, küldje meg gratulációját gyermek születéséhez, sikeres vizsgához vagy más örömteli pillanathoz!

Rövid üzenetben küldje el annak nevét és címét, akit szeretne meglepni az aprohirdetes@ujember.hu címre.

Levelében, kérjük, adja meg a pontos nevet és címet, melyre a számlát kiállíthatjuk.

Egy üzenet díja 3000 Ft, amit átutalással vagy csekken tud befizetni,

a befizetés beérkezése után sorait legközelebbi lapszámunkban megjelentetjük.

Ünnepeljen velünk – várjuk jelentkezését!

Bánatszelidítő. A halál közelségével és a gyász fájdalmának ter-hével küzdőknek, valamint a mindennapi veszteségeinken való to-vábblépéshez szeretnénk segítséget nyújtani sorstárscsoportjaink-ban. A Pasaréti Községi Ház I. emeleti terem (Budapest, II. kerület, Pasaréti út 102., a ferences templom bal oldalánál) kéthetente szerda délelőtt 10 órától 11.30-ig, a Szent Anna Plébánia alsó hittantermében (Aranyhal u. 1., a Bathyhány téren, a templom mögött) pedig két-hetente szerda esténként 18 órától 19.30-ig. Időpont: 2022. május 25. Az együttléteket – segítő sorstársakkal – Tegzes Katalin sa nővér ve-zeti.

HALÁLOZÁS

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye a saját, valamint a Székesfehérvári Egyházmegye nevében is fájdalmas szívvel, de Is-ten akaratában megnyugodva tudatja, hogy *Marczis Ferenc* nyugal-mazott plébános életének 88., áldozópapságának 62. évében 2022. április 25-én elhunyt. Lelki üdvéért szentmisét mutatnak be 2022. má-jus 14-én, szombaton 11.30 órakor a budapest-újpest-kertvárosi Szent István-plébániatemplomban. Ezt követően hamvait örök nyu-galomra helyezik a templom urnatemetőjében.

BESZÉLGETÉSSOROZAT

Férfitalálkozók címmel férfiaknak szóló előadás- és beszélgetés-sorozatot indítottak a Pécsi Egyházmegye hét városában (Pécs, Mohács, Szekszárd, Paks, Tamási, Dombóvár, Szigetvár) 2021. ok-tóber 8., péntektől 2022. május 20., péntekig. A következő időpontok: 2022. május 20. A találkozók kezdési időpontja 18 óra. Mindenkit sze-rettel várnak, és kéri, hogy a szervezés megkönnyítése érdekében előzetesen feltétlenül regisztráljanak az alkalmakra. Bővebb infor-máció: <https://pecsiegyhazmegye.hu/aktualis>

EMLÉKHANGVERSENY

Szeretettel hívnak minden érdeklődőt a 2022. május 15-én, va-sámnap 18 órakor kezdődő Kopeczky Alajos 21. emlékhangversenyre, a Haller téri Páli Szent Vince-templomba (Budapest, IX. kerület, Hal-ler utca 19-21.). Közreműködnek: Jakab László Mogyoród művész orgonistája, Gedai Ágoston orgonaművész, Kállay Gábor és Kállay Katalin blockflöte, továbbá Kállay Ágnes cselló, Pálúr János a Zene-akadémia professzora, valamint Kopeczky Lajos, a megemlékezett fia. Műsoron: J. S. Bach: *Esz-dúr praeludium és fuga* (Jakab), Beet-hoven: *V. (Sors-) szimfónia* I. tétel (átírat) és Liszt: *Adagio religioso* (Gedai Ágoston), Telemann: *F-dúr trioszonáta* (Kállay család), imp-rovizáció Kopeczky Alajos emlékére (Pálúr), C. Franck: *Berceuse* (Kopeczky). A koncert ingyenes, az adományokat a Haller téri temp-lom orgonájának karbantartására fordítják.

FELVÉTELI

Az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye várja a papi hiva-tásra készülőök jelentkezését. Az idei konkurzusra 2022. június 29-én kerül sor Esztergomban. A jelentkezők az Érseki Papnevelő Inté-zetben háromnapos együttlét keretében ismerkednek a szeminárium-mal. Jelentkezni, írásbeli felvételi kérelmet küldeni legkésőbb május 31-ig lehet a Főegyházmegyei Hivatalba (1014 Budapest, Úri utca 62.). Bővebb információ: <http://esztergomiszeminarium.eu>

FOTÓPÁLYÁZAT

A pécsi Szent Mór Iskolaközpont országos fotópályázatot hir-det a 7-12. osztályosok részére *Mária, a Béke Királynője* címmel. Olyan fotók beküldését várják, amelyek Máriát ábrázolják köztereken, templomokban, otthonokban. A pályaműveket a szentmorhittan@gmail.com címre várják szeretettel. A levélben fel kell tüntetni a pá-lyázó nevét, osztályát, iskoláját (név, település, egyházmegye). A be-küldött képeket saját névvel kell elnevezni. Beküldési határidő: 2022. május 13. Bővebb információ: <https://szentmor.hu>

KIÁLLÍTÁS

Covid-19: büntetés vagy kegyelem...? címmel különleges és el-gondolkodtató tárlatot nyitottak meg április 2-án, szombaton délután a budapest-terézvárosi Avilai Nagy Szent Teréz-templom altemplomi kiállítótermében (1065 Budapest, Pethő Sándor u. 2., a Nagymező és a Király utca sarkán.). Topor Márta, Kecskés Viktor és Kiss György fotókkal, installációkkal mutatják be azt, ami az emberiséget és szü-kebb környezetüket érte az elmúlt két évben. A tárlat megtekinthető hétköznapokon 07.30-12 óra és 15-19 óra között, vasárnap és ün-nepnapon 08.30-13, valamint 16.30-19.30 óra között. Mindenkit sze-retettel várnak.

MEGHÍVÓ

Ünnepi szentmise és zenei áhítat a fatimai jelenés 105 éves év-fordulóján Budapesten, 2022. május 13-án, pénteken az Avilai Nagy Szent Teréz-plébániatemplomban (Budapest, VI. kerület, Pethő Sán-dor u. 2.). 18.30 órától szentmise, 19 órától zenei áhítat, lorettói litá-nia. Közreműködik: Illényi Katica, Magyarország Kiváló és Erdemes Művésze, Liszt- és Artisjus- díjas előadóművész, zongorán kíséri Ter-mes Rita, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem adjunktusa. Min-den érdeklődőt szeretettel hívnak és várnak!

Szeretettel hívják Boldog Charles de Foucauld, Károly testvér tiszteleit és minden érdeklődőt 2022. május 15-én, a vasadi Charles de Foucauld-kápolnába (2211 Vasad, Ifjúság u. 24.), a 10 órától tar-tandó ünnepre, amelyben kivétlőn követjük a Vatikánból Károly test-vér szentté avatási szertartását, utána 15 órakor szentmise lesz. Jé-zus Kistestvérei Női Szerzetes Közösség és a Názáret Közösség

Az alapításának 25. évfordulóját ünneplő Dr. Lenarsich Imre Helytörténeti és Gyűjteményi Alapítvány (Nyógrő) és a Berzsényi Dá-niel Megyei Hatókörű Városi Könyvtár (Szombathely) tisztelettel és

STA

DI

ON

EZ AZ A NAP!

2022

BUDAPEST

PUSKÁS ARÉNA

2022. JÚLIUS 23.

HÍVJUK AZ EGÉSZ KÁRPÁT-MEDENCÉT

A NEMZET STADIONJÁNAK ELSŐ KERESZTÉNY

ZENEI ESEMÉNYÉRE, HOGY KÖZÖSEN IMÁDKOZZUNK,

DICSÓTSÜNK ÉS EMELJÜK FEL JÉZUS NEVÉT!

PROGRAM HAMAROSAN!

Buszszervezők jelentkezését várjuk!

JEGYEK INFÓK: EZAZANAP.HU

szeretettel meghívja Önt 2022. május 17-én, 17 órára a könyvtár (Dr. Antall J. tér 1.) földszinti előadótérmébe, *Életöröm - válogatás dr. Lenarsich Imre (1882-1966) nyögéri esperes, plébános felvételeiből* - című vándorkiállítás megnyitójára, majd ezt követően Márfi Gyula: *Jegyzetek az iszlámról – keresztény szemmel* című kötetének bemutatójára. A tárlatot a könyv szerzője nyitja meg. A kiállítás 2022. június 4-ig tekinthető meg.

Boldog Charles de Foucauld szentté avatásáért 2022. má-jus 19-én, csütörtökön 18 órakor Cserháti Ferenc püspök atya hálaadó szentmisét mutat be a Páli Szent Vince-plébániatemp-lomban (Budapest, IX. kerület, Haller u. 19-21.). Mindenkit sze-rettel várnak Jézus Kistestvérei és a Názáret Közösség.

A Műegyetemi Katolikus Közösség (MKK) idén ünnepi ala-kulásának 30. évfordulóját (1992-2022). Ebből az alkalomból 2022. június 11-én, szombaton 11 órakor ünnepi hálaadó szent-misést mondanak a Magyar Szentek Templomában (Budapest, XI. kerület, Magyar tudósok krt. 1.).

TÁBOR

Diákok jelentkezését várják zarándoktáborokba. A Magyar-országi Szerzeteselőjárók Konferenciáinak Irodája nyári egyhe-tes zarándoktáborokba 12 és 18 év közötti zarándokok jelente-zését várja. A Tihany – Pannonhalma útvonalra július 9-15. és jú-lius 29 - augusztus 4. között, a Tata – Márianosztra útvonalra jú-nius 30 - július 6. és július 2-8. között, a Márianosztra – Mátrave-rebély-Szentkút útvonalra augusztus 5-11. között indulnak útjaik. Jelentkezési határidő: a szabad helyek függvényében, de legké-sőbb 2022. május 20. További információk és jelentkezés: <https://zarandoktabor.hu/egyeni-jelentkezes>

TÁJÉKOZTATÁS

Az Esztergomi Bazilikában 2022. május 1-jétől a tíz főt elérő csoportok látogatása esetén kötelező az audio-guide használata, hogy a Bazilikában az egy időben látogató csoportok ne zavarják egymást. Kéri, hogy a csoportok ezután már audio-guide-dal ér-kezzenek. Amennyiben nem rendelkeznek ilyen készülékkel, elő-zetes bejelentés esetén tudnak bérelni a helyszínen, költségtérí-tés mellett.

KÉPZÉS

A Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskola Lelkigon-dozó – Pasztorális tanácsadás és szervezettejlesztés mesterkép-zést hirdet a 2022/2023-as tanévben. A képzésre szerzetesek és világiak jelentkezését is egyaránt várják. Megszerezhető szak-képzettség: pasztorális tanácsadó és szervezettejlesztő szakem-ber. Szakfelelős: Dr. Varga Kapisztrán OFM, főiskolai tanár. A nagy érdeklődésre való tekintettel a jelentkezés MEGHOSZ-SZABBITOTT határideje: 2022. május 27. Részletesebb infor-mációk a képzés oldalán: <https://sapientia.hu/> vagy a Tanulmányi Osztály munkatársainál: T.: +36/1-486-4484, e-mail: tanulmanyi-osztaly@sapientia.hu

BALTIKUMI ZARÁNDOKKÖRÚT

Lelkivezető: **Dr. Török Csaba atya**
2022. július 7-14. | 8 nap | 449.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT A CSÍKSOMLYÓI BÚCSÚBA

2022. június 2-6. | 5 nap | 84.900 Ft/fő

ZARÁNDOKLAT MÁRIACELLBE

2022. június 10-12. | 3 nap | 59.900 Ft/fő

ASSISI SZENT FERENC NYOMÁBAN

2022. június 22-26. | 5 nap | 129.900 Ft/fő

MLADIFEST 2022 - MEDJUGORJE

2022. augusztus 1-6. | 6 nap | 94.900 Ft/fő

OLASZ SZENTEK ÉS SZENTÉLYEK NYOMÁN

2022. augusztus 22-28. | 7 nap | 174.900 Ft/fő

VIA SACRA ZARÁNDOK UTAZÁSI IRODA
+36 20 500 5050
www.viasacra.hu

ÁLLÁS

HETI TÖBBSZÖRI alkalomra bejárónőt keresek Budára. T.: 06/1-209-3983

RÉGISÉG

A VISNYEI GALÉRIA régiséget vásárol. Budapest, VII. ker., Dózsa György út 44. T.: 06/1-321-7000

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átvesszünk. Budapest, VI. kerület, Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10–17, csütörtök 10–19 óra között.

TAKARÍTÁS

TÁRSASHÁZ-TAKARÍTÁST vállalok Budapesten. T.: 06/70-633-2244

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén háznál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEGABLAOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

VÁSÁROLOK régi pénzeket, katonai tárgyakat, kitüntetéseket, régi kéziratokat, antik könyveket, karórákat, szőnyegeket, festményeket. Teljes hagyatékot, akár kiúrtítással. Séra Péter T.: 06/30-9666-349

Új Ember
KATOLIKUS HETILAP

Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • **Ügyvezető:** Tolonics Gergely

ISSN 0133-1205

KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG
ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2022. MÁJUS 9.

Kiadja a Magyar Kurír

Terjeszti a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István

Lapszerkesztő: Baranyai Béla • **Lapszerkesztő-helyettes:** Kőrössy László

Szerkesztőség: Agónás Szonja, Benke Zsuzsa, Bodnár Dániel, Bókay László, Borsodi Henrietta, Fábian Attila, Gátas Judit, Horogsszegi-Lenhardt Enka, Lambért Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thullner Zsuzsanna, Trautwein Éva, Vámosy Erzsébet, Veresóti Nárcisz

Olvasószerkesztő: Koditek Bernadett

Korrektor: Szántó István • **Tördelés:** Mészáros Ákos

Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.

Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: ujember@ujember.hu

Könyvesbolt: 06/1–266–0845; konyvesbolt@ujember.hu

Médiaajánlat kérhető: 06/1–317–3933; hirdetes@ujember.hu

Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:

+36/1–317–3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Előfizetés, terjesztés: +36/1–235–0484; +36/1–633–3790; +36/1–633–3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egy példányos előfizetés belföldről negyedévre: 4050 Ft, fél évre: 8100 Ft, egy évre: 16 200 Ft.
Magyar Kurír 10700732–68366180–51100005 (CIB Bank).

Ma, amikor különösen nehéz kihívás testvérek lenni a világban, felteszem magamban a kérdést: testvéreddé váltam-e, Károly, Jézus kistestvére?

Charles de Foucauld egyszerűen így szerette nevezni magát, kifejezve ezzel identitását és azt a szándékát, hogy minden nyelvre le lehessen fordítani a nevét. Azt a vágyát is tükrözi ez, hogy egyetemes lehessen, mindenki testvére, egyetlen népcsoporttól, nemzetől sem elválasztva. Szerzetesközösségünk lelkiségének alapítójától örököltük a nevünket mi is: Jézus Kistestvérei Női Szerzetes Közösség.

Károly testvér életének titkát akkor fedezhetjük fel, ha magunk is végigjártuk vagy járjuk a szüntelen keresés, a rátalálás vagy a nem találás kerülőútjainak örömet és szenvedését, ráhagyatkozásainkat Istenre. A szeretettől megsebzett szívű ember, Károly testvér, az életet választotta, a szeretet útját az egyszerű, hétköznapi életben: a rejtett názáreti utat. Itt találkozhattunk Istennel, aki közel jött hozzánk. Ő mindenkié.

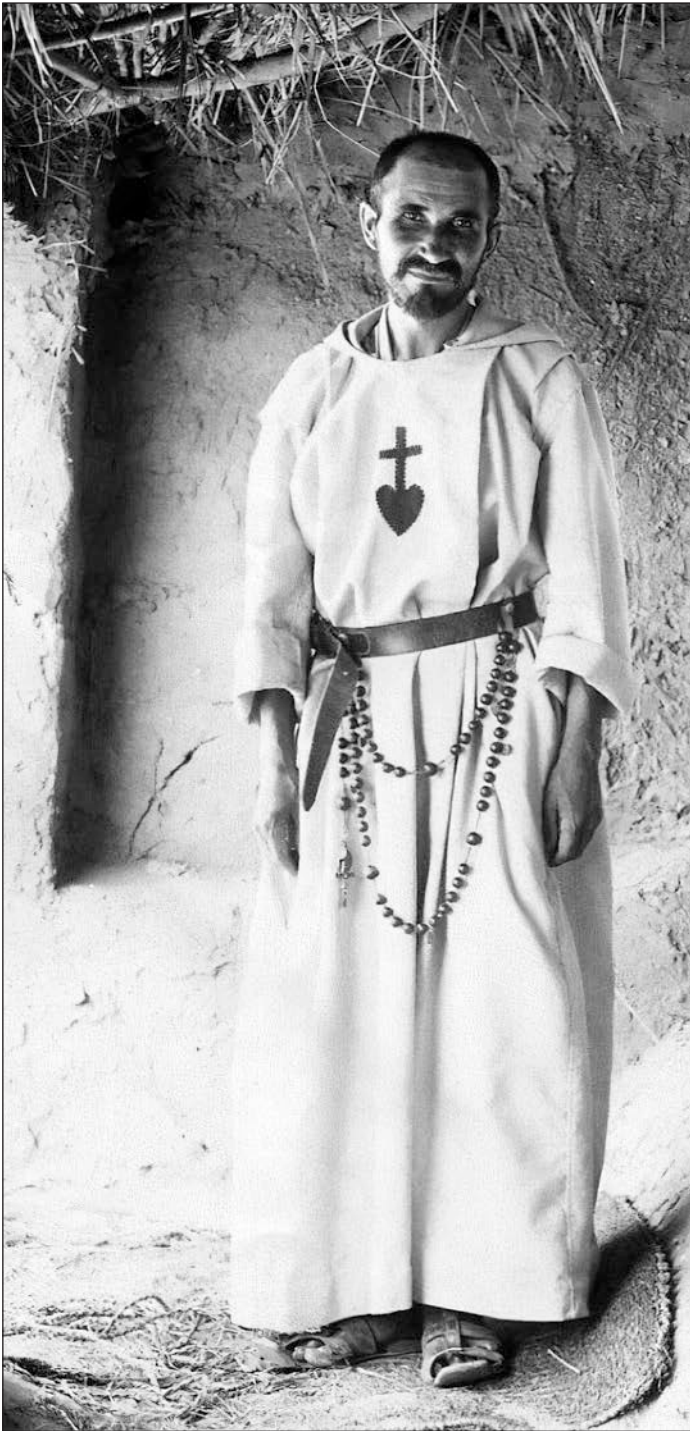
Akkor kerültem vele igazi testvéri kapcsolatba, amikor 2015-ben (ekkor már több mint harminc éve éltem Jézus kistestvéreként) krízisbe kerültem, és nagyon vártam a segítségét.

Amikor Magyarországon, személyes határainkon kívül és belül falakat húztunk a migránsok és a menekültek áradata ellen a megállításukra, összezavarodtam. Megbicsaklott a hitem. Az újságok címlapján olvastam: „Ne gyertek! Mi, magyarok nem tudunk felelősséget vállalni azért, ami veletek fog történni az úton, ha elnyel benneteket a tenger hulláma.” Kijártam a Keleti pályaudvarra, és Károly testvér szavaival imádkoztam: „Istenem, add, hogy minden ember az égbe jusson!” A leveleiből ismert szavaiba kapaszkodtam, melyeket annak idején az algériai sivatagból írt: „Rá akarom szoktatni az összes itteni lakost, keresztényeket, muszlimokat, zsidókat, hogy testvéruknek tekintsenek, mindenki testvérének. A házat már kezdik »testvériségnek« nevezni, és ez nagyon kedves nekem.” Ma, 2022-ben, a háborútól szenvedő Ukrajna közelében élve látjuk és elszenvadjuk a testvérgyilkolást. A menekülő nők, gyerekek és öregek befogadása és segítése lehet a szolidaritásunk jele?

Mit üzen az Egyház Károly testvér szentté avatásával a ma emberének a 21. században? Melyek életének azon vonásai, amelyek engem is megérintettek?

Hitének elvesztéséről, megteréséről olyan személyes hangon ír, amely mindig megrendít és istenkapcsolatára utal. „Életem halódni kezdett, vagy a te szemedben inkább már halott volt. Olyan fájdalmas ürességet éreztetél meg velem, olyan szomorúságot, amelyet sohasem éreztem. Kereszténynek neveltek, de 15-16 éves koromban elvesztettem a hitemet.”

Magam is megtapasztaltam, hogy az üresség olyan hiány, amely előkészíti, helyet ad valaminek, valakinek egy találkozásához. Károly testvér ezt írja: „Elkezdtem a templomokat járni hit nélkül, és ezt a különös imát ismételtam: Iste-

nem, ha létezel, add, hogy megismerjelek.” Marokkói útja során az iszlám rendkívül nagy vihart kavart benne: „Látva ezt a hitet, ezeket az Isten állandó jelenlétében élő embereket, sejteni kezdtem: kell lennie valaminek, ami nagyobb és igazabb, mint a világi foglalatosságok.” A visszatérés öröme gyengéd, szerelmes szavakkal vall: „Abban mutattad meg szeretetedet, hogy nem voltam, és létre hívtál. Tőled távol bolyongtam, te visszahívtál, hogy kövesselek, és megparancsoltad, hogy szeresselek. (...) Amint hittem, hogy van Isten, azonnal megértettem: nem tehetek mást, mint hogy egészen érte éljek. (...) Csak egyetlen dolog fontos, hogy ott legyek, ahol ő akarja.”

Életem egyik fordulópontján, amikor édesapám váratlan halála után testileg-lelkileg elveszetté váltam, egy idős szerzetesnővér életre szólóan meghatározta az istenkeresésem. Egy alkalommal, amikor véletlenül bementem a templomba, láttam őt, ahogyan beszél valakivel. Ez az intimitás csak egy élő személynek szólhatott. Mint Károly testvér, ez az idős nővér is nagyon személyes, gyengéd kapcsolatban élhetett Istennel. Ezt kerestem én is.

Károly testvér szerzetesi hivatása ugyanabban az órában született, mint a hite. A szeretet utánozni akar. Olyan miszterionárius lett, aki nem szá-

Jézus – Szeretet

Szent Charles de Foucauld életének titka

bert, aki az eredményesség, a siker helyett egyedül marad, nem talál társakra, értelmetlen halála talán megbotránkozást vált ki, mert azok gyilkolják meg, akikért élt? Egy „sikertelen élet szentségét” ünnepeljük május 15-én. Azt, hogy halálával szeretete beteljesedett, hagyta, hogy Isten kifossa. Csak a szívünkkel és a hitünkkel érthetjük meg, amit halála napján írt le: „Megsemmisülésünk a leghathatósabb eszköze annak, hogy Jézussal egyesüljünk, és hogy a lelkek javára legyünk.” Megváltótársaká csak az emberi tehetetlenségünk elfogadásával válhattunk. Amikor egy börtönlátogatásomkor olyan emberi gyengeség részese lettem, ami felkavart, megszenvedtetett, rádöbentem Károly testvér utolsó üzenetének lényegére. A beszélőn az asztalor közepén üvegfal választja el egymástól a beszélgetőket. Semmit nem hallottam az elítélt lány panaszából, sírásából. Mégis ott maradtam vele. Együtt szenvedtük el ezt az órát. „Meghallgattam”, befogadtam a vergődését, lázadását, amit az arcán láttam, de semmi mást nem tehettem.

Nagyon időszerűnek, követhetőnek látom azt a názáreti utat, amelyre mindenki meghívást kapott. Károly testvér a 21. század embere elé élte, hogyan lehet Isten jelenlétében élni, találkozni, és mindent megosztani vele. Isten

közel jött, velünk van, és értelmet ad hétköznapijainknak. A szent és a profán elválaszthatatlan abban a Názáretben, ahol élünk. „Názáret ott van – írja Károly testvér –, ahol az ember dolgozik, alávetettségben él. Ez olyan ház, ami a szívben épül, vagy még inkább, amit, ha hagyjuk, Jézus épít bennünk.”

„
A szeretettől megsebzett szívű ember, Károly testvér, az életet választotta, a szeretet útját az egyszerű, hétköznapi életben: a rejtett názáreti utat. Itt találkozhatunk Istennel, aki közel jött hozzánk. Ő mindenkié

Hol van az én Názáretem, amit lassan már negyven éve épít Jézus a szívemben?

– Názáret ott van, ahol párbeszédbe kezdek, és közel megyek azokhoz, akik mások: a világnézetük, az ízlésük, a hitük vagy a hitetlenségük miatt. Nem akarom meggyőzni őket az én igazamról. Egyszerűen meghallgatom őket.

– Názáret ott van, ahol észreveszem a kis dolgokat: kinyílt az első hóvirág a Gellért-hegyen, örülök egy gyermek mosolyának, a kenyér illatának, ami kiárad a pékségből. Istennel kerülök párbeszédbe így is.

– Názáret ott van, ahol nem csak a testvéreimmel ünnepelek, hanem körülüljük az asztalt a vendégségbe hívott, régiről ismert és megvetetté vált lánnyal és drogos testvérével. Nem akarom kioktatni és megtéríteni őket.

– Názáret ott van, ahol felfedezem a lenézettek értékeit: milyen jól tud hajat vágni, verset ír és szaval az intézeti ünnepeken, szeretne egyszer hegedűt a kezébe fogni.

– Názáret ott van, ahol éppen a származásuk miatt kirekesztettek erősítenek meg a küldetésemben: kölcsönösen szükségünk van egymásra. Egyszer egy kislány ezt kérdezte tőlem: „Magának nincs férje, nincsenek gyerekei, hát akkor nem miattunk van itt?” Károly testvér olyan ember volt, aki szeretetté tette a válást. Jelmondata: „Jézus – Szeretet.”

Igaz, hogy követők nélkül halt meg, de életének titka, hogy akkor alapított és alapít ma is, amikor egymás testvéreivé válunk. Számos lelki család, szerzetesközösségek követik elénk élt rejtett názáreti életének útját.

Külön is hálát adunk azért az ajándékért, hogy Vasadon, Budapesttől harminc kilométerre, a róla elnevezett kápolnában őrizhetjük ereklyéjét.

Anikó,
Jézus kistestvére

MEGJELENÉS
MÁJUS 16.

MARTOS LEVENTE BALÁZS

VIRÁGZÓ
MANDULAFÁT
LÁTOK

BIBLIAI KÉPEK,
FOGALMAK
ÉS TÖRTÉNETEK

JEZSUITA
KIADÓ

A szerző 2022. május 19-én (csütörtökön) 17.00–18.00 óra között dedikálja a kötetet a **Szent István Könyvhéten**.

jezsuitakiado.hu

HÍREK KÉPEKBEN

● Az „Ima és misszió” mot-
tóval meghirdetett Szent Jan-
ka (Gianna Beretta Molla)-év
ünnepélyes megnyitóját tar-
tották május 1-jén Máriapó-
cson, a római katolikus Szeplő-
lőtlen Fogantatás-templom-
ban bemutatott szentmisén. A
2022. április 28-tól 2023. áprí-
lis 28-ig tartó évet, a Szent
Janka oltalma alatt álló Ma-
gyarországi Billings Központ
imaháttérét is jelentő Vianney
Testvérek a Tisztuló Lelkekért
Közösség Szent Janka Imakö-
re kezdeményezte.

● Több mint nyolc
hete tart az orosz-uk-
rán háború, azóta ha-
zánk keleti szegleté-
ben folyamatosan ér-
keznek Ukrajnából
menekült családok.
A Máriapócsra érke-
zőket a Hungaricum
Vendégházban fogad-
ták, ott látják el őket.
Tizennyolc gyerek
rendszeresen jár a ta-
nodánkba – tájékozta-
tott Oroszné Öbbágy
Rita, a Mária Gyer-
mekei Tanoda szak-
mai vezetője.

André nővér a világ legidősebb embere

Április 19-én, 119 éves korában hunyt el a japán Tanaka Kane, így most a francia Lucille Randon – André – 118 éves vincés szerzetesnővér a világ legidősebb embere, aki túlélte a Covid-19-vírusfertőzést is.

A vincés nővér a Földközi-ten-
ger partján fekvő Toulon város
Labouré Szent Katalinról elneve-
zett időotthonában él. Ragyo-
gó emlékezetében tisztán őrzi a múlt
század hajnalán kezdődött élete
eseményeit. Negy-
venévesen lépett
be a Páli Szent
Vincéről nevezett
Irgalmas Nővérek
Rendjébe. Előtte
sok éven át nevelő-
ként, majd szerze-
tesként évtizede-
ken keresztül egy
kórház gyermek-
osztályán dolgo-
zott.

André nővér április 19-ig Európa
legidősebb embere
volt, a japán Tanaka
Kane halálával im-
már ő a világ leg-
idősebb embere.

Azt, hogy egy ember meddig
él, a genetika mellett a környezet
és az életmód határozza meg. Egy
2021-ben megjelent tanulmány
alapján a hosszú életet élő embe-
rek különleges bél-mikrobiommal
rendelkeznek.

Tanaka Kane, aki eddig a világ
legidősebb embere volt, 1903. ja-

nuár 2-án született, és 2022. április
19-én hunyt el. A japán nő átélte
két világháborút, és két alkalom-
mal is kigyógyult a rákból; a II. vi-

Forrás és fotó:
Avvenire

Lélekfesztivál

Pünkösdi nagyrendezvényre készülnek Szombathelyen

Pünkösöd alkalmával nagyszabású ifjúsági fesztivált szerveznek Szombathelyen június 3. és 5. között. Tömő Jánostól, a Szombathelyi Egyházmegye ifjúsági pasztorációs munkatársától, a program kezdeményezőjétől érdeklődtünk az esemény részleteiről.

– Ki vagy mi inspirálta a Lélekfesztivál ötletét?

– Onnan kezdeném, hogy Székely János megyéspüspök már korábban kezdeményezte, hogy szervezzünk egy nagyrendezvényt Szombathelyen. Miután megfelelő tapasztalatokat szereztem két hasonló léptékű program szervezésében, kollégáimmal nekivágtam a pünkösdi fesztivál megvalósításának.

– Miért éppen a pünkösdi időszakra esett a választás?

– Egy olyan rendezvényt tervezünk, amelyen fiatalosan ünnepelhetjük és kérhetjük a Szentlélek kiáradását.

Külföldi példát vettünk alapul. Húsz évvel ezelőtt indult Salzburgban a Loretto közösség szervezésében egy pünkösdi fesztivál, amelynek három napján az utóbbi években már 8–

10 ezer fiatal vett részt, a városból és a környező egyházmegyékből.

Tavaly a koronavírus-járvány miatt csak szűk körben szervezték meg a programot, azután a főszervező úgy döntött, a jövőben több osztrák, illetve német nagyvárosban (Graz, Klagenfurt, München, Innsbruck stb.) rendezik meg a fesztivált kisebb létszámú közönséggel.

A Loretto közösség tagjaként ismertem meg ezt a kezdeményezést, és ez a modell is inspirált minket, hogy belevágjunk a szervezésbe.

Egyébként a pünkösöd olyan időszak, amelynek kevésbé alakult ki az ünnepköre, nem annyira „foglalt”, mint a húsvét vagy a karácsony, lehet tömegrendezvényt szervezni, s mi ebben megláttuk a lehetőséget, hogy a hívőket és a keresőket is meghívjuk.

– A célközönség a fiatal korosztály?

– Nem csak a fiatalok. Tapasztaltam szerint egy ifjúsági program akkor jó, ha legalább annyi felnőtt jelen van, mint fiatal. Jó, ha több generá-

ció együtt lehet. A felnőttek jelenléte motiváló erő a fiatalabbak számára.

Ugyanakkor az is igaz, hogy a szervező partnerünk, a Lelkes Napok csapata a Katolikus Karizmatikus Megújulás ifjúsági tagozata, amely országos hálózattal rendelke-

zik, s így sokakat képes meg-
szólítani.

– Melyek lesznek a háromnapos fesztivál főbb programjai, kik lesznek az előadók?

– A péntek este felekezeti-közi programot kínál, olyan tanúságtétellel, amely megszólító erejű mindenki számára. A közönség megismerhet egy új arcot is: Melega Juli fiatal énekes előadó, akinek a tavaly készült *Pünkösöd* című dalát huszonegy ezren lájkolták a YouTube-on.

A többi előadót talán nem is kell bemutatnom. Székely János püspök úr országosan is ismert, Pintér Béla zenéjét rengetegen szeretik, csakúgy, mint Csizsér Lászlót, és Lackfi János költő sem lesz ismeretlen azoknak, akik eljönnek Szombathelyre, valamint úgy tudom, Tapolyai Emőke keresztény szemléletű pszichológus előadásait

is sokan hallgatták már akár személyesen, akár a neten.

A szombat estére egy különleges programmal is készülünk, afterpartyt szervezünk, bulizósabb hangulatban, kísérleti jelleggel.

Nem lesz kötelező a tánc, lehet, hogy csak a beszélgetés mellett szólni majd a zene, de az is megtörténhet, hogy nagy buli kerekedik az egész-
ből, természetesen kulturált, mégis kötetlenebb, lazább formában.

Az előadók közül külön említem még meg Gájer Lászlót, aki a fiatalok nyelvén is értő pap, ugyanakkor tudományos szempontból is felkészült, teológiai képzett, egyetemi oktató.

– Hogyan lehet jelentkezni a Lélekfesztiválra?

– Javaslom, hogy aki szeretne eljönni, regisztráljon. Az előzetes regisztráció már elindult a *lelekfesztival.martinus.hu* és a *https://www.facebook.com/lelekfesztival* oldalon.

Tizennyolc év alatt a részvétel ingyenes, a szállás a rendezvény helyszínén szintén, (polifoam és hálósák szükséges), étkezési lehetőségekről pedig a honlapon lehet tájékozódni.

Szeretettel várunk mindenkit az ország minden tájáról!

K. L.
Fotó: Fábíán Attila

**SZEMÉLYES
SZERETETTEL
MÁSOKÉRT**

KARITÁSZT TÁMOGATÓ ALAPÍTVÁNY – ADÓSZÁM: 19666275-1-43

